

GOOD NEWS

ROTARY INTERNATIONAL

Novinky

ROTARY DISTRIKTU Č. 2240 - ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

4/2001

Ellard McBane, PDG 7090, odovzdal ocenenia „Paul Harris Fellow“ dvom rotariánom: Stevenovi Cimbovi (diplom prevzala jeho manželka Mary Cimba) a Viktorovi Príkazskému, past prezidentovi z RC Poprad

Už aj Košice majú svoj Rotary klub!

U.S.Steel Košice daroval na hyperbarickú komoru 2,5 milióna Sk

Podľa past guvernéra Ivana Belana košickí rotariáni potrebovali iba 127 dní od ustanovujúcej schôdze RC Košice (27.1.2001), aby 2.6.2001 mohli slávnostne prevziať Chartu Rotary International. Za člena medzinárodnej rotariánskej rodiny bol tento najmladší slovenský klub a najvýchodnejší klub česko-slovenského dištriktu prijatý ešte 30.3.2001, v mesiaci, v ktorom bol v roku 1928 založený košický Rotary klub po prvý krát.

Pokračovanie na str. 7

vítame nových rotariánov

Slávnostne odovzdanie Charty RI ROTARY KLUBU KOŠICE

John H. Goodish, prezident U.S.Steel Košice, s.r.o., odovzdáva J.Klímovi, prezidentovi RC Košice, symbolický šek v hodnote 2,5 milióna Sk. Prizerajú sa rotariáni Peter Rašev, známy košický herec, a Lubomír Kováčik, správca nadačného fondu RC Košice.

Pas o meste Košice odovzdal do rúk viceprimátora mesta Jozefa Filasa J.Klíma, prezident RC Košice; prizerajú sa R.Matejovič, sekretár RC Košice, E.McBane, PDG 7090 a I.Belan, DG 2240.

Ellard McBane, PDG 7090, odovzdal ocenenie „Paul Harris Fellow“ Stevenovi Cimbovi, ktoré prevzala jeho manželka Mary Cimba

Guvernér distriktu 2240 Ivan Belan odovzdáva v štátnom divadle Košice košickým rotariánom Chartu RI.

Snímok zachytil v košických „katakombách“ v príjemnej atmosfére aj Mojmir Kyselku z RC Brno a jeho šarmatnú spoločničku.

Podrobnejšie informácie nájdete na str. 7.

II. zhromaždenie a II. konferencia dištriktu RI 2240 Banská Bystrica, 25. 05. - 27.05. 2001

V dňoch 25. - 27. mája 2001 sa uskutočnili najvýznamnejšie podujatia rotariánskeho roku 2000/01 dištriktu RI 2240 v historických priestoroch Národného domu a Štátnej opery v Banskej Bystrici.

Táto polyfunkčná budova je národnou kultúrnou pamiatkou a uskutočnilo sa v nej už mnoho významných kultúrnych aj politických podujatí. Z hľadiska histórie Rotary je pre nás tento priestor veľmi blízky, lebo v roku 1935 sa v ňom prvýkrát uskutočnila zakladajúca schôdza a charter Rotary klubu Banská Bystrica, ktorý sa potom schádzal v kaviarni Národného domu. V roku 1992 sa uskutočnila zakladajúca schôdza a charter súčasného RC Banská Bystrica druhýkrát.

V máji tohto roku boli opäť tieto priestory slávnostne vyzdobené a pripravené privítať rotariánov na ich najvýznamnejších podujatiach rotariánskeho roku 2000/01. Dištrikt RI 66 v bývalom Československu a dnešný medzinárodný dištrikt 2240 zahŕňajúci kluby v Českej republike a Slovenskej republike je geograficky ten istý. V 76 ročnej histórii týchto dištriktov sa dištriktná konferencia na Slovensku konala len druhýkrát. Prvýkrát sa uskutočnila 13. - 15. mája 1938 v Košiciach a tak až po 63 rokoch bola konferencia opäť na Slovensku, tentokrát pod vedením vôbec prvého slovenského guvernéra dištriktu.

S krátkym odstupom času môžeme konštatovať, že zhromaždenie a konferencia boli veľmi úspešné, vyčerpali všetky body, ktoré sú v programe takýchto výročných podujatí pracovne povinné, doplnené spoločenským programom. Keďže aj počasie sa nám vydarilo, bol dostatočný priestor na kultúrne využitie a spoznanie okolia mesta.

Zľava: M. Gajdoš, I. Belan, A. Alley, L. Belanová

Program sa začal dňa 25. 05. 2001 podujatím, ktoré priamo nesúvisí so zhromaždením a konferenciou dištriktu - orientačným mítingom pre všetkých in-bound a out-bound študentov nášho dištriktu v Sielnici neďaleko Banskej Bystrice. Blízkosť miesta konania mítingu umožnila študentom účasť na konferencii. Samostatná informácia o priebehu tohto dôležitého mítingu z pera organizátora - funkcionára YEO bude uverejnená v budúcom čísle GN.

V ten istý deň prijal zástupcov dištriktu a zahraničných hostí konferencie na radnici mesta Banskej Bystrice primátor ing. Ján Králik. Večer sa rotariáni zúčastnili na koncerte, ktorý pripravila Štátna opera (ŠO) v Banskej Bystrici spolu s dvadsaťčlenným zborom pod vedením japonského dirigenta Kazuhiko Ishii. Spolu so sólistami ŠO a Speváckeho zboru mesta Bratislavy uviedli IX. Beethovenovu symfóniu s Ódou

na radosť. Nezabudnuteľný umelecký zážitok - svetoznáme hudobné dielo bolo uvedené vo veľmi príjemnom májovom večere pod holým nebom v historických priestoroch banskobystrického hradu.

II. zhromaždenie dištriktu 2240 malo vyčerpávajúci pracovný charakter. Po úvodnom príhovore guvernéra dištriktu nasledovali informačné správy všetkých hlavných referentov dištriktových výborov, príhovor zástupcu svetového prezidenta RI F. Devlyna PDG Alberta A. Alley-a, ktorého sme predstavili v 3. čísle GN / 2001.

Dovoľujem si uviesť časť svojho príhovoru:

„Vstupujeme do novej éry ľudských dejín a kladíme si stále tie isté otázky, či a nakoľko na začiatku tretieho tisícročia pokročilo ľudstvo na ceste k pravde, čestnosti, k vzájomnému priateľstvu a vzájomnému prosperu. Tieto štyri základné rotariánske otázky sú teda aj v dnešnom už kozmickom životnom tempe aktuálne. Keď položíme tieto otázky mladým ľuďom, napr. študentom, odpovedajú skôr pesimisticky. Napriek ideálom a nadšeniu, ktoré sú vlastné mladosti, títo ľudia hovoria o reálnych hrozbách prírodných katastrof v dôsledku ničenia životného prostredia, poukazujú na to, že každý technologický i vedecký pokrok má aj svoje negatíva. Prudký rozvoj informatiky ohrozuje teraz súkromie a bezpečnosť človeka, televízia a iné médiá robia človeka pasívnym a manipulujú ním, nové komunikačné prostriedky obmedzujú skutočný ľudský kontakt a zužujú komunikáciu na technickú záležitosť. Nukleárna energia predstavuje stále prítomné riziko.

Ak by sme v nazeraní na svet zostali pri tomto konštatovaní, výsledkom by bola úzkosť a beznádej, bez-

Dosavadný guvernér Ivan Belan odovzdáva formálne guvernérsky „úrad“ svojmu nástupcovi Stanislavovi Novákovi.

konferencia dištriktu 2240

cieľny život zo dňa na deň. Rotariáni ne-súhlasia s takýmto bezperspektívnym poní-maním života. Už motto nášho prvého gu-vernéra D. Zemana vyzýva „Rozumom a srdcom“ sa búriť proti takémuto chápa-niu života, aby sme druhému pomohli a nie ho ovládali. Toto motto nebolo aktu-álne len v roku 1999/2000, ale je stále platné doslova. Aj moje motto „Rotary - svet príležitostí“ potvrdzuje svoju nadčas-ovosť a trvalú platnosť. Hoci v ďalších re-ferátoch budeme mať možnosť počuť veľa o rôznych rotariánskych aktivitách a pro-jektoch, nikdy ich nebude nazvyš a bude ich treba aktuálne prispôbovať príleži-tostiam a meniacim sa životným podmien-kam.“

Delegát svetového prezidenta RI PDG Albert A. Alley vo svojom prvom vystúpení odovzdal pozdravy účastní-kom zhromaždenia od F. Devlyna. Hlav-nou témou jeho príhovoru bola starosť o členskú základňu, ktorá posledné dva roky mala mierne klesajúcu tendenciu v celosvetovom meradle, čo sa stalo pr-výkrát v celej 96 ročnej histórii Rotary.

V ďalšom programe odzneli referáty o Nadácii Rotary dištriktu 2240, pre-ehľad činnosti služby mládeži, Rotaractu, pokladníka dištriktu s odsúhlasením zá-verečného vyúčtovania roku 1999/2000. Boli potvrdené výsledky korešponden-čnej voľby a predstavenie DGN 2002/2003 ing. Milana Rocha (RC Pra-ha) a DGNN 2003/2004 ing. Jiřího Fasta (RC Plzeň).

Zo zahraničných účastníkov vystú- pil ešte PDG Ivan Kaldor (RC Auerbach - dištrikt 1880, Nemecko), ktorý je refe- rentom RI pre zónu 14 v otázke rozširo- vania členskej základne. Okrem toho je- ho filatelistická expozícia „Filatelistická dokumentácia RI“ bola v priestoroch fo- yer ŠO veľmi zaujímavá a pre mnohých objavná forma propagácie nášho spo- ločenstva na známkach a vo filatélii, ktorá sa už v mnohých krajinách pravidelne využíva.

V našich republikách sme túto for- mu propagácie RI zatiaľ nevyužili, ale pripravujeme vydanie rotariánskych známok. Začiatok aktivity v tomto sme- re je aj vydanie Souvenir Card pri príle- žitosti konferencie. Je na nej príležitost- ná pečiatka Slovenskej pošty, š.p., ktorá sa počas konferencie používala na Pošte I v Banskej Bystrici. Bližšie informácie o memorabiáliach z druhej konferencie

dištriktu si možno prečítať na strane 21.

Veľmi príjemné oživenie pracovnej atmo- sféry II. zhromaždenia dištriktu urobili žiaci Konzervatória v Banskej Bystrici svojimi hudobnými vstupmi. Para- lelne sa uskutočnil program pre sprevádzajúce osoby - návšteva artikulárneho kostola v Hronseku a dielni úžitkovej a umeleckej keramiky pani Randuškovej.

Slávnostná II. konferencia dištriktu RI 2240 zača- la Beethovenovou skladbou - pripravovanou rotarián- skou hymnou. Za účasti predstaviteľov mesta, zástup- cu Krajského úradu v Banskej Bystrici a ďalších hostí účastníkov konferencie privítal primátor Banskej By- strice ing. Ján Králik. Jeho prejav si možno pripome- núť v 3. čísle /2001 GN.

Delegát svetového prezidenta RI PDG Albert A. Alley vo svojom druhom vystúpení s obdivom hod- notil históriu Rotary v našich republikách a vysoko vyz- dvihol dosiahnuté výsledky. Na zhromaždení odznela v plnom znení aj zdravica prezidenta RI Franka Dev- lyny.

Medzi dvoma hudobnými vystúpeniami Maestra Petra Michalicu predniesol svoj slávnostný príspevok J. E. minister zahraničných vecí SR Eduard Kukan. Podstatná časť jeho príhovoru je uverejnená v dneš- nom čísle GN na strane 5.

Predstavujú sa študenti zo zahraničia.

Ďalej sa pri prednášateľskom pulte striedali GSE z dištriktov RI 5280 (Kalifornia) a 2390 (Švédsko), všetci in-bound študenti v našom dištrikte z rôznych krajín sveta a svetadielov.

Jedným z vrcholov programu bola premiéra filmo- vého dokumentu o vzniku a poslaní RI dištriktu 2240 "... ad optima intenti" za osobnej účasti režisérky pani Kamily Kytkovej.

Na záver konferencie sa uskutočnilo symbolické odovzdanie úradu guvernéra dištriktu RI 2240 do rúk DGE Stanislava Nováka s jeho zdravicou.

Program II. zhromaždenia a II. konferencie diš- triktu RI 2240 bol naplnený a vyčerpaný podľa plánu. Celej náročnej príprave a zabezpečeniu takého kvali- tného programu nezodpovedal však záujem rotariánov dištriktu. Napriek opakovanému inzerovaniu termínu konferencie v Listoch guvernéra a pri mojich osob- ných návštevách v kluboch sa na konferencii registro-

Maestro Peter Michalica

váli zástupcovia len 29 (!) klubov diš- triktu. To znamená, že 16 klubov (temer 1/3 celkového počtu!!!) nemala na najvý- znamnejších podujatiach dištriktu ani jedného zástupcu! Aj niektoré z registro- vaných klubov mali len malý počet za- stupujúcich členov. Chýbali noví členo- via a noví kluboví funkcionári. Pochvá- liť možno len RC Žilinu a RC Ostravu, ktoré mali po päť registrovaných účast- níkov. Menovite a osobitne chcem po- ďakovať za účasť rotariánskemu doyno- vi Vladimírovi Kášovi z RC Ostrava, ktorý aj vo svojich 90 rokoch považuje „... účasť na dištriktovej konferencii za svoju členskú povinnosť“.

Na záver dovoľte, aby som sa úprim- ne poďakoval všetkým svojim spolupa- rovníkom, ktorí mi nezištne pomáhali v tejto veľmi náročnej funkcii. Ďakujem všetkým rotariánom, ktorí svojimi vý- sledkami a úspechmi šírili dobré meno nášho dištriktu, zviditeľnili Rotary In- ternational v spoločnosti a získali no- vých členov alebo sympatizantov. Osob- itne ďakujem PDG D. Zemanovi za cenné rady a podporu. Ďakujem man- želke Marianne a dcére Lucii, bez kto- rých by som nebol mohol funkciu gu- vernéra dištriktu popri mojom nároč- nom povolaní zvládnuť.

Som presvedčený, že štafeta dištri- ktu 2240 je dobre rozbehnutá, že aj dru- há „odovzdávka“ prebehla bez zakolísa- nia. Želám všetkým rotariánom na tre- tom úseku v roku 2001/2002 veľa osobných a rotariánskych úspechov.

Ivan Belan,
guverner dištriktu 2240 pre 2000/01,
RC Banská Bystrica

ROTARIÁNI - AKTÉRI ZAHRANIČNEJ POLITIKY

Úryvky z vystúpenia J.E. Eduarda Kukana, ministra zahraničných vecí Slovenskej republiky na II. dištriktnej konferencii RI dištriktu 2240 v Banskej Bystrici dňa 26.05.2001.

Tak ako diplomacia má množstvo dimenzií - politickú, ekonomickú, kultúrnu, občiansku alebo obchodnú, tak má určite aj Rotary klub, ktorý združuje predstaviteľov mnohých inštitúcií z celého sveta, rôzne zamerania s odlišným dosahom. Dovoľte mi najskôr vyjadriť potešenie nad tým, že aj v Banskej Bystrici pred viacerými rokmi Rotary klub vznikol a stal sa fórom, platformou prispievajúcou k riešeniu problémov i výziev vášho regiónu. Som rád, že aj konferencia celého dištriktu (mne sa strašne páči to slovo) 2240, ktorý zahŕňa Slovenskú republiku a Českú republiku, sa koná práve v tomto krásnom slovenskom meste, v Banskej Bystrici. Samozrejme nemôžeme vynechať ten medzinárodný aspekt vášho pôsobenia ako sa vyjadril pán guvernér dištriktu, doktor Belan. Vieme, že Rotary kluby sú zastúpené v 163 krajinách sveta a rotariáni pomáhajú mnohým, aby mohli dobre žiť na tomto svete. Ja by som dokonca s troškou namšadenia povedal, že my vás považujeme svojím spôsobom aj ako aktérov slovenskej zahraničnej politiky. Berte to ako kompliment, prosím.

Rád by som preto venoval svoje vystúpenie práve otázkam - čo iného môžete čakať od ministra zahraničných vecí - slovenskej zahraničnej politiky, osobitne jej realizácii posledných rokov, výzvam a výsledkom.

Najskôr všeobecná poznámka. Svet, v ktorom dnes žijeme, je stále menší, zrástá sa do jedného celku a predstavuje vlastne jednu veľkú scénu, na ktorej hrajú hlavné role aktéri globálne významných subjektov, svetových mocností, medzinárodných koncernov a medzinárodných organizácií. Svet sa zmenšuje tým, že nastal obrovský, revolučný, dynamický vývoj rôznych komunikačných prostriedkov, sofistikovaných techník. Dnes hovoríme o globalizácii aj v tom zmysle, že čo sa tu dnes popoludní povie, zajtra to budú vedieť všade na celom svete. Netreba sa báť globalizácie. Treba, aby sa vyvíjala takým smerom, aby sa stala prínosom, najmä keď k nej pristúpime z pozitívneho pohľadu. Myslím si, že je to možné a tak to aj treba posudzovať.

Takže dnes sa všetky významné rozhodnutia prijímajú so zreteľom na ich dopad v celosvetovom a nielen v národnom alebo širšom regionálnom meradle. Súčasný svet sa integruje do jedného celosvetového hospodárstva a do jednej svetovej civilizácie. Aj budúce usporiadanie Európy je silne ovplyvňované týmto fenoménom, o ktorom som hovoril, a ktorý sa volá globalizácia. Zvlášť nástoživá je táto výzva na európskom kontinente, keď vezmeme do úvahy dravo sa rozvíjajúce iné regióny sveta. Prostredníctvom svojej hospodárskej sily získavajú nové mocnosti nezanedbateľný vplyv aj v politickej oblasti. Európa, náš starý kontinent, preto musí zobrať túto výzvu vážne, využiť svoj veľký potenciál a smelo predstaviť svoje kapacity a svoje kvality k svetovej konkurencii.

Po páde železnej opony v r.1989 sa otvorila šanca pre krajinu strednej Európy stať sa súčasťou širšej integrujúcej sa Európy. Už povojnová Európa bola príkladom spojenia bezpečnosti a ekonomiky. Vznik Marshallovoho plánu a NATO tvorili dva prirodzené predpoklady pre úspešné naštartovanie európskej integrácie. Na začiatku toho všetkého teda stála vízia, že Európa raz v budúcnosti bude zjednotená a slobodná.

Môžem povedať, že v súčasnosti realizácia zahraničnej politiky Slovenska potvrdzuje, že Slovensko nie je pasívnym objektom tohoto diania. Ako posledný príklad môžem spomenúť konferenciu „Nové európske demokracie, vodcovstvo a zodpovednosť“, ktorá sa konala pred nedávnom v Bratislave. Sme aktívnym štátom v strednej Európe, uvedomujeme si svoju zodpovednosť a kooperujeme s ostatnými štátmi na zlepšovaní medzinárodného prostredia. Všetky smery našej aktivity, naše integračné aspirácie spolu súvisia, vnímame ich ako komplementárne: dobré vzťahy so susedmi, aktivity na Balkáne, pozitívna konštruktívna politika aj východným smerom, aspirácie integrovať sa do európskych a transatlantických štruktúr. Všetko prispieva k odbúraniu faktických ale aj mentálnych bariér stále oddelujúcich prosperujúcu, bezpečnú a stabilnú Európu od tej menej prosperujúcej, menej bezpečnej a menej stabilnej.

Proces integrácie do Európskej únie (EÚ) a NATO vnímame komplementárne a obidve inštitúcie tvoria pre nás dva základné piliere pre ďalší posun k zjednotenejšej a slobodnejšej Európe. Proces rozširovania zóny stability, to znamená rozširovanie NATO, by mal pokračovať. Očakávame, že najbližší summit aliancie v Prahe v roku 2002 zhodnotí pripravenosť kandidátov na členstvo a potvrdí v praxi politiku otvorených dverí. Táto politika je pozitívna, ale je to už strašne dlho, čo sú dvere len otvorené. Ak má byť táto politika dôveryhodná, treba urobiť ďalší krok, čo by znamenalo rozširovanie.

Skomrne tvrdíme, že patríme do kategórie najlepšie pripravených kandidátskych krajín. V zahraničí nemáme

nijaké problémy, prekážky, ktoré by nám v pozvaní bránili. O dvoch S+S, alebo Slov. + Slov. ako sa Slovensku a Slovinsku hovorí, by nemali byť žiadne pochybnosti pri rozširovaní aliancie. Problémy môžeme mať iba my sami tu doma, keď si ich vytvoríme. A bohužiaľ, takúto kapacitu tiež máme. Dúfam, že ju nevyužijeme, a že v Prahe budúci rok pozvanie do aliancie dostaneme. Ale chcem opakovať bez akéhokoľvek zveličovania - skutočne dnes je to už iba na nás.

Teraz dovoľte pár slov o Európskej únii. Sú to témy najaktuálnejšie pre Slovensko a najviac času, najviac energie vynakladáme pre ich splnenie. Dnešnou charakteristickou črtou vývoja je aj v medzinárodnom kontexte úžasná akcelerácia vývoja a nejaké zameškanie alebo spomalenie sa môže ukázať osudným a my si už ďalšie historické zlyhanie dovoliť nemôžeme. V prístupovom procese do EÚ Slovensko má po 6. prístupovej konferencii uzavretých 16 kapitol a dnes je možné povedať, že sme dohonili tých 6 krajín, ktoré začali rokovať s EÚ pred dvomi rokmi a to je - triezvo povedané - dobrý výsledok.

Ďalšie kolo našich rokovaní sa uskutoční 12.06.2001 a očakávame, že počas švédkeho predsedníctva sa nám podarí otvoriť všetkých 29 negociačných kapitol a že dátum nášho vstupu do EÚ, ktorý sme museli napísať do pôvodného dokumentu na začiatku rokovaní - 1. január 2004 - je celkom reálny. Mnohí krútili hlavami, že je to príliš ambiciózne, príliš veľký cieľ, no dnes sa ukazuje, že to nie je utópia, ale celkom realistický cieľ, ak budeme pokračovať v takom tempe ako doteraz. Je síce pravdou, že sa začalo tými ľahšími kapitolami, že teraz prichádzame ku kapitolám ťažším, kde budeme žiadať aj prechodné obdobia, kde budeme presadzovať svoje požiadavky oproti EÚ, napr. v oblasti dopravy. V lete 2004 sa budú konať voľby do Európskeho parlamentu. Očakáva sa, že by sa ich mali zúčastniť aj nové krajiny. A verím, že aj my budeme mať v týchto voľbách už svojich zástupcov.

Dokončenie v ďalšom čísle GN.
Zaznamenal a spracoval
DG 2240 Ivan Belan

Nechce sa nam ist domov...

(Príspevok študentky z Oregonu prednesený na dištriktnej konferencii v Banskej Bystrici dňa 26.05.2001 za všetkých inbound študentov v školskom roku 2000/01)

Dobry vecer, volam sa Hilary Drew z Oregonu a byvam vo Zvolene. My študenti sme vsetci radi ze mame tuto moznost nieco povedat co sme prezili za tento rok. Je mi velmi luto ze my vsetci nemozme povedat teraz co sme zazili, nie je dost casu, lebo vsetci sme prezili ine skusenosti a vsetci sme sa mali inak.

Ale som si ista ze tento rok bol pre nas jedna velka skusenost. Mali sme sa opcas dobre, opcas vyborne, a opcas zle. Sme sa stretli s novymi ludmi, sme sa snazili urobiť kamaratstvo, a sme sa snazili hovorit po slovensky alebo po cesky. Kultura je ina a je dost velky rozdiel medzi nasim zivotnim stylom a vasim, ale uz sme zvyknuti !

Ja sa pamatam na sedemnasteho augusta, ten den som prisla na Slovensko. Nic som nevidela po slovensky, iba „dobre“ a „ako sa to povie“ vtedy ked som sa stretla s rodinami a so studentami a ked som podala ruku som vzdy myslela „budeme kamarati?“, „mame nieco spolocne?“, budu ma rozumiet?“, nie je toto strasne trapne?“, bolo to tazke pre vsetkych.

Casom to islo laksie a laksie a sme zacali chapat ako zit na Slovensku alebo v Cechach. Sme chodili do skoly kde sme sedeli, a poculi ale poviem vam pravdu, vatsinou v skole sme zaspali. Tento rok sme sa ucili inu kulturu, ako zit iny zivotny styl a opcas ako prezit ten zivotny styl ! Sme sa naucili veci v chemie alebo ake je polnohospodarstvo v Zimbabve, sme sa naucili ako robit kompromis a ze je naozaj treba byt prisposobivy. Nemozem teraz povedat za vsetkych ake maju pociti, ale tu na Slovensku som sa mala super. Opcas

sme mali stastie, opcas sme robili chyby, opcas sme sa hambili, opcas sme sa hnevali, ale vatsinou na Slovensku a v Cechach sa bavili. Je mi smutno ze o mesiac pojdem domov, nechce sa mi teraz odist, vela mi bude chybat, ale verim ze na vela veci nezabudnem a ze som sa menila ako osoba.

Dakujeme velmi pekne Rotary ze nam dalo tento rok aby sme mohli rast ako ludia. Dakujeme za vsetkych a za vsetko.

*Hilary Drew,
Zvolen*

p.s. Napisala som to sama, prepacte mi moje chyby. Dakujem.

Už aj Košice majú svoj Rotary klub! (dokončenie zo str. 1)

Na pamiatku tejto symboliky, znovuzaloženia klubu a jeho prijatia do spoločenstva Rotary International zorganizovali košickí rotariáni slávnostný trojdňový „charter program“. Zúčastnila sa ho takmer stovka českých, slovenských a zahraničných rotariánov, medzi ktorými dominovali rotariáni z patronátneho RC Hamilton (Kanada) a RC Užhorod. Českých rotariánov reprezentovali zástupcovia RC Brno, Brno-City, Ostrava a Plzeň, slovenských až na RC Bratislava a Zvolen zástupcovia zo všetkých ostatných klubov. Medzi hosťami nechýbali predstavitelia košického Lions Clubu vedeného prezidentom klubu prof. Jura-
jom Bánskym.

Atmosféra rotariánskych hier.

Niekoľko dní pred slávnostným programom košických rotariánov pozdravili a veľa úspechov v práci zaželeli rotariáni z Austrálie (Brisbane, Perth), kanadského Vancouveru (5.6.2001 mali slávnostný prípitok na úspech RC Košice), Jičina, Hradca Králového, Zurichu, Bernu-Christoffelu, Krakova, Lubľany, z partnerských miest Wuppertal, Plovdiv a tureckej Bursy. Osobitné blahoželanania poslali Frank Devlyn, vtedajší prezident RI a guvernéri Günter Ertler z dištriktu 1910 (Rakúsko, Maďarsko,

Chorvátsko, Slovinsko, Bosna a Hercegovina), a Rodney Cohen z dištriktu 9450 (Západná Austrália).

Po prvej tlačovej konferencii RC Košice, ktorá bola v hoteli Slovan 28.5.2001, monitorovalo aktivity klubu a priebeh slávnostného programu 16 slovenských a regionálnych médií (SITA, TASR, STV, TV Naša, TV Globál, Korzár, Košický Večer, Národná obroda, Rádio Východ, Rádio Rebeka, Rádio Expres, Plus 7 dní, Újpszó, Ocel Východu, Hospodárske noviny, Hospodársky denník).

Všetko sa začalo v piatok 1.6.2001 prijatím delegácie RC Košice, česko-slovenského dištriktu 2240 (zastupovali ho vtedy úradujúci guvernér nášho dištriktu 2240 Ivan Belan a PDG Dobroslav Zeman) a delegácie Rotary International (zastupovali E.J. McBane, past guvernér dištriktu 7090, RC Hamilton a RC Užhorod) v priestoroch historickej radnice na Hlavnej ulici. Viceprimátor mesta Jozef Filas všetkých srdečne privítal a súčasne prevzal z rúk J.Klímu, prezidenta RC Košice pas o meste Košice, ktorého vydanie pripravil RC Košice v spolupráci s vydavateľstvom R.G.T.Press v rámci služby obci. Košický klub je piatym dištriktovým a druhým slovenským klubom, ktorý vydal passport na zlepšenie propagácie mesta doma a v zahraničí.

Z radnice sa rotariáni presunuli do Štátneho divadla Košice na rotariánsky benefičný koncert, ktorý bol zorganizovaný na podporu zbierky pre zakúpenie hyperbarickej komory pre Klinikum popálenín a rekonštrukčnej chirurgie vo VSŽ Nemocnica, a.s. Ide o finančne náročný projekt (cca 10 mil.Sk), ktorým chcú košickí rotariáni pomôcť pri opätovnom získaní funkčnej hyperbarickej komory (slúži na liečbu pacientov po ťažkých úrazoch, otravách kyslíčnikom uhoľnatým, diabetikov, pacientov s nehojacimi sa defektami), keďže od roku 1987 nie je na východnom Slovensku ani jedno funkčné hyperbarické pracovisko.

V hodinovom koncerte žilinského symfonického orchestra Slovak Sinfonietta, ktorý dirigoval taliansky dirigent Filippo Conti, odzneli diela Ludwiga van Beethovena a Sergeja Prokofjeva. Ozdobou koncertu bol John H. Goodish, prezident U.S.Steel Košice, s.r.o., ktorý odovzdal J. Klímovi, prezidentovi RC Košice, symbolického šek v hodnote 2,5 milióna slovenských korún na rotariánsku zbierku v prospech zakúpenia hyperbarickej komory. Na konto nadačného fondu RC Košice pribudol aj výťažok z dobrovoľného vstupného (29 606 Sk), tisíc kanadských dolárov od RC Hamilton a ďalšie tisícky od slovenských firiem a podnikateľov.

„Myslím si, že finančný dar od U.S.Steelu je prvenstvom, ktoré nebude tak rýchlo prekonané. Tento dar si zaslúži zápis do knihy slávy najväčších donorov rotariánskeho hnutia. Mnohí zostávali v nemom úžase

s určitou obavou, či tak smelý projekt sa vám podarí dokončiť. Po včerajšku som presvedčený, že bude úspešne dotiahnutý do konca“, povedal vo svojom prejave Ivan Belan v sobotu 2.6.2001, keď v Štátnom divadle Košice odovzdal košickým rotariánom Chartu RI netušiac, že ambíciou košických rotariánov je splniť tento cieľ ešte do konca júna 2001.

Po benefičnom koncerte sa pozvaní aj nepozvaní hostia (ktośi napočítal 315 ľudí) presunuli do košických "katakomb" na raut v podzemných priestoroch bývalej Dolnej brány na Hlavnej ulici. Príjemná atmosféra a rozhovory v angličtine, maďarčine, italštine, češtine a ukrajinčine zaskočili aj Mojmíra Kyselku z RC Brno a jeho šarmatné spoločníčky.

Súčasťou slávnostného odovzdania Charty RI v košickom divadle bolo aj odovzdávanie ocenenia "Paul Harris Fellow" dvom rotariánom: Stevenovi Cimbovi, ktorý odišiel zo Slovenska do Kanady v roku 1938 (cenu prevzala jeho manželka Mary Cimba) a Viktorovi Príkazskému, past prezidentovi z RC Poprad, ktorý sa okrem iného zaslúžil aj o nadviazanie partnerskej spolupráce medzi RC Hamilton a RC Košice. Ocenenie odovzdal Ellard McBane, past guvernér dištriktu 7090.

Po rotariánskom obede v hoteli Slovan (organizovaný bol pre prezidentov klubov a ich partnerky) sa časť rotariánov presunula do Jasova, aby si pozrela skvosty Jasovskej jaskyne a miestneho kláštora. Športu oddaní rotariáni sa stretli v hotelovom komplexe Hrabina na Bukovci, aby si v rámci rotariánskych športových hier zmerali sily v disciplínach golf, vodný basketbal, tenis a kolky. Divácky najatraktívnejší bol vodný basketbal, v ktorom prevládali rôzne mutácie zápasníckych chvatov.

Pripravil: Róbert Matejovič,
sekretár RC Košice (kurier@dodo.sk)
Foto: Pavol Vojtaško

ROTARY FIESTA SAN ANTONIO TEXAS, USA, 24. - 27. júna 2001

V dňoch 24. - 27. 06.2001 sa konal v texaskom San Antoniu v poradí 92. výročný Svetový kongres Rotary International. Ako guvernér dištriktu 2240 som sa zúčastnil tejto najväčšej udalosti každého rotariánskeho roka spolu s veľkým množstvom kolegov - guvernérov temer všetkých dištriktov RI. Pri tejto príležitosti sa hodnotil rotariánsky rok 2000/2001 a zároveň sa predstavili funkcionári našej organizácie, ktorí ju budú v novom rotariánskom roku viesť a reprezentovať.

Súčasný svetový prezident RI Frank Devlyn predstavil celú svoju rodinu (vrátane jej najmladšieho člena - dvojtyždňového vnuka), zhodnotil niektoré najvýznamnejšie udalosti obdobia svojho „prezidentovania“, uviedol do života svoju novú knihu, v ktorej zhrnul všetky svoje doterajšie skúsenosti organizovania rotariánskeho života a perspektívnym členom predstavil výhody byť rotariánom: „Frank Talk.“

Nový funkcionársky team riaditeľov RI 2001/2002 ako aj svoju rodinu predstavil President Elect Richard King, predniesol tiež svoje konkrétne plány, projekty a ciele, ktoré hodlá realizovať počas svojho funkčného obdobia.

Konvencia netrvala len štyri dni, ako sa to zdá z nadpisu. Už pred jej zahájením sa uskutočnilo viacero významných pracovných podujatí: International Institute, Rotaract meeting, organizačné stretnutia funkcionárov GSE, YEO.

Prvýkrát v histórii konvencie RI sa uskutočnila pred jej otvorením tiež International RYLA Convention. Snáď preto bol na túto akciu plánovaný počet 150 účastníkov. Výber z niekoľko stoviek prihlásených robilo ústredie RI. Keďže naša kandidátka splnením určitých právnych úloh prešla sitom výberu, môžete si na inom mieste dnešného čísla GN prečítať podrobnejšiu správu o tomto dnes už do histórie zapísanom podujatí. Nedá sa z priestorových dôvodov opísať priebeh a význam každého podujatia organizovaného pred, počas a po konvencii, a tak v krátkosti opíšem len hlavné momenty konvencie. Niekoľ-

ko informácií o mieste konania: San Antonio je typické moderné texaské mesto s výškovými budovami, väčšinou hotelov a bánk v „downtowne“ a úžasnou rozlohou metropolitného mesta. V Texase sa pôdou nešetří, v nedoziernych rovinách je jej všade dostatok. Typické pre toto mesto v downtowne je meandrovite pretekajúca rieka San Antonio River, ktorá je ukrytá pod úrovňou miestnych komunikácií, ohraničená po oboch stranách kilometre dlhými chodníkmi a bujnou zelenou vegetáciou s množstvom reštauračných podnikov. Takto vznikla pešia zóna mesta (River Walk), na ktorej nie je žiadny rušivý moment okolitého veľkomesta. V texaskej histórii najvýznamnejšou pamiatkou mesta je misia Alamo, ktorá zohrala významnú úlohu v Texaskej revolúcii, keď v roku 1836 texaskí dobrovoľníci bránili misiu proti presile mexickej armády. Odmietli kapituláciu a všetci položili svoje životy v hrdinskom boji. Alamo sa stalo symbolom hrdinského boja proti presile a svätyňou slobody Texasu.

V súčasnom San Antoniu však sídli aj desať Rotary klubov. Najstarší z nich založený v roku 1912 je dnes aj najväčším Rotary klubom na svete so svojimi 770 členmi. Celé mesto bolo počas konvencie stále slávnostne vyzdobené, na každom stĺpe pouličného osvetlenia pestrý pútač s logom konvencie, každý hotel vítal transparentmi nielen ubytovaných hostí, ale aj všetkých rotariánov sveta. Všetky organizačné priestory, diskusné meetingy a House of Friendship (priestor pre viac ako 500 predajných stánkov, reštaurácie, pódium pre nepretržité kultúrne a hudobné produkcie) sa nachádzali v Henry B. Gonzales Convention Center, zatiaľ čo plenárne zasadnutia sa uskutočnili na krytom štadióne Alamodome, kde je 65 000 miest na sedenie. A hoci tohtoročná konvencia bola rekordná počtom účastníkov, štadión bol využitý len z jednej polovice. Stačil však nato, aby pri otváracom ceremoniáli bolo defilé vlajok všetkých rotariánskych zemí po prvý raz v 92 ročnej histórii urobené typicky po texaske - na koňoch. Prezident RI Frank Devlyn s manželkou Gloriou Ritou prišli pri zahájení až k predsedníckemu stolu na konskom záprahu.

Další zlom v reťazci konvencií bol aj počet účastníkov. Registrovaných bolo viac ako 25 000 prítomných zo 131 krajín sveta. Okrem toho do 52 000 jednotlivcov sa registrovalo na virtuálnej konvencii prostredníctvom internetu. To znamená, že 92. konvencia bola v ich histórii ďaleko najväčšia aj v počte účastníkov. Keďže sa nedá v obmedzenom priestore GN zreferovať jednotlivé prednášky alebo závery workshopov, uvádzam internetovú adresu, aby ste si mohli urobiť ešte podrobnejší obraz o náročnosti a rozsahu takého podujatia:

<http://frankdevlyn.org/virtualconvention>

Pracovalo sa pri raňajkách, obedoch a počas spoločenských akcií do neskorých večerných hodín. Napríklad "Fiesta Texas Breakfast" - presne o 07.00 hod. už vyše 1200 účastníkov sedelo pri okrúhlych stoch. Na týchto raňajkách okrem iných prejavov (President RI Frank Devlyn, President Nominee pre 2002/03 RI Bhichai Rattakul) predstavil President Elect RI Richard King všetky guvernérov texaských dištriktov s ich krátkou charakteristikou a plánmi projektov. V týchto plánoch bol spomenutý aj náš dištrikt v súvislosti s pripravovanou výmenou GSE. Pracovný program počas všetkých dní bol veľmi náročný, organizácia však - ako vždy v USA - perfektná. (Zopár fotografií nájdete na 3. strane obálky.)

Dovolím si ešte uviesť vyhodnotenie výzvy prezidenta RI Franka Devlyna, ktorú urobil pri nástupe do úradu - získať najmenej 5 nových členov v každom klube. Bolo vyhodnotených 50 vítaných dištriktov a jednotlivých klubov v dvoch kategóriách (počet členov menej ako 50 a viacej ako 50 v RC). Medzi najúspešnejšími dištriktami v našej zóne 14 bol aj dištrikt 1920. Absolútne najlepši v celosvetovom meradle bol dištrikt 3160 z Indie, v ktorom v roku 2000/2001 bolo charterovaných 14 nových RC a získali 703 nových členov. Celkove od 01.07.2000 do 15.mája 2001 narástla členská základňa RI o 24 822 rotariánov. Môžem sa stotožniť s celkovým hodnotením uplynulého roku ako mimoriadneho rotariánskeho roku. Jeho najväčším dedičstvom pre naše spoločenstvo a odkazom prezidenta Franka Devlyna je DÔRAZ NA RAST ČLENSKEJ ZÁKLADNE A NA NOVÉ TECHNOLOGIE (Prezidentská telekonferencia vo Viedni v máji 2001, virtuálna konvencia San Antonio).

Verím, že aj v našom dištrikte nájde tento odkaz ďalej živnú pôdu a rozvoj členskej základne a komunikačnej technológie bude úspešne napredovať.

Ivan Belan, PDG 2240,
RC Banská Bystrica

Prvá medzinárodná RYLA pre novú generáciu vodcovských osobností sveta

Každoročne sa tisíce mladých ľudí zúčastňujú na intenzívnych tréningových programoch RYLA (Rotary Youth Leadership Award), organizovaných jednotlivými dištriktmi Rotary International. Tieto semináre poskytujú nádejným vodcovským osobnostiam priestor na prezentáciu svojich schopností, na sebazdokonalenie a osobnostný rast, na prehĺbenie vedomostí v oblastiach súvisiacich s problematikou riadenia ľudských zdrojov a umožňujú účastníkom nadviazať nové hodnotné kontakty a priateľstvá. Na programe RYLA participuje väčšina z 530 dištriktov sveta. RYLA sa tak stala jedným z najvýznamnejších a najrýchlejšie sa rozvíjajúcich programov, predstavujúcich rotariánsku službu súčasnej mládeži.

Oslava kultúr sveta

Dôkazom pozitívneho trendu vzrastajúcej podpory tohto výnimočného programu bolo historicky prvé medzinárodné zhromaždenie RYLA (International RYLA Convention), ktoré sa konalo v dňoch 21. až 24. júna 2001 v texaskom meste San Antonio. Tohto nevšedného podujatia, organizovaného v spolupráci s výročným zhromaždením - 2001 Rotary International Convention v San Antonio v Texase, sa zúčastnilo 130 vybraných absolventov RYLA programov z 25 krajín sveta.

Účastníci pracovali na rozličných projektoch v skupinách. Na úspešný a bezchybný priebeh, vynikajúcu koordináciu podujatí a špičkové moderné technické zabezpečenie všetkých akcií dozeral zohraný medzinárodný tím rotariánov z rôznych krajín, ktorí majú bo-

Sadenie stromu na pamiatku 1. medzinárodného zhromaždenia RYLA 2001 v areáli University of the Incarnate Word

haté niekoľkoročné skúsenosti s organizáciou podobných podujatí na dištriktovej úrovni.

Všetci „rylariáni“ sa zúčastňovali plenárnych prednášok a prezentácií, týkajúcich sa základnej problematiky vodcovstva, etiky v podnikaní, významu komunikačných zručností pri motivácii a vedení ľudí. Na jednotlivých seminároch, workshopoch a diskusných fórach sa vo viac či menej početných skupinách debatovalo tiež o budovaní sebadôvery a sebavedomia, o motivácii, o občianskom uvedomení, o problematike svetoobčianstva a eliminácii bariér rozdeľujúcich etniká a národy. Osobitný priestor bol venovaný významu Rotary v globálnych dimenziách, doterajším výsledkom, cieľom a nezastupiteľnej pozícii tejto celosvetovej servisnej organizácie. V pozícii prednášajúcich sa predstavili mnohé významné osobnosti nielen rotariánskych, ale aj odborných sfér. Z mnohých zručných mien spomeniem bývalého svetového prezidenta RI C. Ravizzu, úradujúceho prezidenta RI F. Devlyna, nastávajúceho prezidenta RI R. Kinga a prezidenta RI

Významný hosť - prezident RI 2002-03
Bhichai Rattakul

pre 2002-03 B. Rattakula. Mimoriadne pôsobivé a poučné boli vystúpenia bývalého viceprezidenta spoločnosti Senn-Delaney Leadership Consulting Group Roba Noyes-Smitha, profesora Michaela E. van Breda, bývalého predsedu Výboru pre etiku pôsobiaceho na Southern Methodist University v texaskom Dallase, či skvelá prezentácia autorky odborných kníh, „kráľovnej otázok“ doktorky Kaz, profesionálnej rečníčky, zvolenej svojimi kolegami za Ženu roka v 1991 a náruživú propagátorku RYLA programu, a mnohých ďalších.

Čas venovaný zábave a bližšiemu spoznávaníu charakteristik jednotlivých národností vyhradili organizátori na večer. Oba večery mohli dobrovoľní účinkujúci prezentovať svoj výnimočný talent, čím sa postarali o neopakovateľnú, nezabudnuteľnú a unikátnu show.

Oficiálneho uznania sa účastníkom prvého medzinárodného RYLA semináru dostalo aj na plenárnej schôdzi Rotary Convention v pondelok 25. júna. Rotariánov v mene všetkých „rylariánov“ pozdravili dvaja zvolení zástupcovia, ktorí tlmočili nadšenie, radosť a entuziazmus mladých. V utorok 26. 6. 2001 sa v rámci Rotary Convention konal workshop RYLA, na ktorom sa za účasti „rylariánov“ detailne diskutovalo o propagácii, organizácii a prínose tohto výnimočného tréningového programu.

Rotary International si je vedomé skutočnosti, že vodcovské osobnosti budúcnosti vyjdú z radov dnešnej mládeže. Na základe úspešnosti doterajších RYLA seminárov a obrovského úspechu prvého medzinárodného zhromaždenia RYLA predstavenstvo Rotary International informovalo verejnosť a stálych či novozískaných priaznivcov RYLY o svojom rozhodnutí zorganizovať medzinárodné zhromaždenie RYLA aj na budúci rok.

Lucia Belanová,
RTC Banská Bystrica
RYLA 2001 San Antonio,
Texas, USA

GSE do jižního Švédska

Tentokrát pro změnu Kodaň

Ve dnech 2. až 30. května uskutečnil náš GSE tým návštěvu distriktu 2390 - jižní Švédsko - Skane. Byla to změna jak pro nás, tak i pro švédské partnery. Zvykli jsme si na to, že cesty GSE týmů směřovaly hlavně do USA a naši přátelé navíc ještě do Austrálie a na Nový Zéland. Byli jsme z tohoto hlediska tak trochu exotická skupina. Velkou zásluhu na tom, že jsme mohli výměnu do Švédska uskutečnit, má Tor (čti Tūr) Lasson, guvernér distriktu 2390 v období 2000-2001. Kromě toho, že má u nás obchodní aktivity, učí se česky již pátý rok, sbírá staré traktory Zetor, Praga, Svoboda atd.

První osobní kontakt jsme navázali s Torem a Per-Evertem Nilssnem v lednu, kdy přijeli do RC Ostrava. Při této příležitosti se setkali i s tehdejším guvernérem našeho distriktu Ivanem Belanem. Per-Evert je vedoucím komise pro GSE v distriktu 2390. Tento výbor má celkem šest členů, kteří pokrývají geograficky celý distrikt. V oblasti své působnosti pak mají z řad klubů další členy, kteří se podílejí na zajištění pobytu zahraniční skupiny.

Velký důraz je kladen na ubytování v rodinách rotariánů. Musím říct, že

právě tyto pobyty v nejrůznějších podmínkách byly nedílnou součástí poznávání hostitelské země. Přátelé, kteří pak jako švédský GSE tým přijeli k nám, byli trochu zklamáni tím, že právě pobyty v rodinách u nás byly spíše výjimkou, než pravidlem.

Jezdíme na kolech

Náš tým tvořili Milan Jílek, vysokoškolský učitel z Českých Budějovic, který se zajímal o systém veřejných financí a daňové politiky. Když svůj zájem sděloval při prezentacích, často vyvolal lehké pobavení auditoria. Výhrady vůči daňové politice patří ve Švédsku mezi folklór.

Karel Wdówka, chirurg z Prostějova, studoval švédské zdravotnictví a podařilo se mu několikrát asistovat při velkých operacích, zejména na univerzitní

klinice v Lundu.

Petr Kolek, ředitel regionální divize spediční firmy PST, se specializoval na dopravu a logistiku. Vzhledem k tomu, že jižní Švédsko je známé svým napojením nejrůznějšími způsoby na kontinentální Evropu, přišel si Petr na své.

Marek Baláz, žurnalista ze Spišské Nové Vsi, se vydal za poznáním života, studiem místní kuchyně a zvláštnostmi Švédska. Podařilo se mu také natočit reportáž o slovenském Rómovi, který dlouhodobě žije v Malmö.

Vedoucím týmu jsem byl já, Vladimír Adámek z RC Ostrava, majitel obchodní firmy.

Švédsko má 9 milionů obyvatel a téměř 450 000 km². Hustota obyvatelstva je velmi různá a právě Skane patří mezi nejlidnatější. Carl XVI Gustaf je švédským králem.

550 švédských Rotary klubů se 30 000 členy je soustředěno do 10 distriktů. Distrikt 2390, který jsme navštívili, má 60 klubů. Většina z nich se schází v poledne, některé ráno, ale večerní kluby byly téměř výjimkou. Je pravidlem, že rotariáni vyhledávají návštěvy klubů při svých pracovních cestách, takže 5 až 10 hostů z jiných klubů nebylo na pravidelných mítincích nic mimořádného. Sám jsem navštívil 17 klubů, a to jak v rámci vzorně připraveného programu, tak i s mými hostiteli v rámci obědů či při jiných příležitostech.

Skane bylo kdysi součástí Dánska. Od roku 1658 patří Švédsku, ale přesto je dánský vliv patrný dodnes. Jako symbol vzájemnosti uvádějí Švédové most Öresund, který spojuje Malmö s Kodaní v Dánsku. Bylo pro nás překvapením, když jsme zjistili, že most není jen mostem. Menší část tohoto důležitého silničního spoje tvoří podmořský tunel. Bylo nutno přistoupit k této variantě proto, že se největší ruská loď pod most prostě nevešla - a tak proplouvá nad již zmíněným tunelem.

Náš pobyt začal ve středu Skane. Hörby, Elsöv a další místa jsou známa zemědělskou výrobou ať rostlinnou či živočišnou a patří mezi místa s nejlepšími

podmínkami ve Švédsku. Je zde i rozsáhlý zpracovatelský průmysl. Nejznámější je pro nás firma FELIX (nyní součást koncernu Procordia Food) i vzhledem k tomu, že její zakladatel pochází z moravského Znojma. Mnozí z nás byli ubytováni na farmách, mnohdy vzdálených několik kilometrů od nejbližší vesnice. Farmáři si obecně pochvalovali vstup Švédska do Evropské unie. Zemědělská dotační politika Bruselu a s tím i rostoucí hodnota jejich farem vyvolávala ve tvářích farmářů spokojený úsměv.

V závěru týdne jsme se přemístili do univerzitního města Lund, kde univerzita ovlivňuje život města. Zde nás čekala zcela jiná atmosféra: návštěva řady muzeí, galerií, hospůdek s obecně velmi drahým pivem a také programy připravované na míru jednotlivým členům týmu. Společně s Petrem Kolkem jsme u sdružení dopravců AKKA FRAKT dostali možnost navštívit Kodaň po již zmíněném mostě. Nabyl jsem pocit, že Dánsko je pro Švédy něco jako země radosti a tak jsme to Dánsko navštívili během pobytu celkem pětkrát: autem, vlakem, ferry-boatem a jachtou. Setkali jsme se s krajany působícími v Švédsko-Česko-Slovenském spolku. Chtěl bych jmenovat za všechny Evu Sjögren-Keistovou, která vyučuje češtinu na univerzitě a učí i Tora a Ivu Parizkovou Ryg-

gestahl, právníčku ve firmě Custodia v Malmö. Iva nám umožnila návštěvu v jejich firmě. Musím říct, že poté, co jsme na univerzitě vyslechli přednášku místního profesora o veřejných financích a odpoledne názory šéfa privátní firmy, nabyli jsme dojmu, že jsme nejen v jiném městě, ale i v jiné zemi.

Třetím místem byla oblast Höganäs. Po jinak zcela rovinaté krajině jsme vyrazili do hor: vřdyt nejvyšší vrchol pohoří Kullaberg měří celých 188 metrů a je nejvyšším bodem jižního Švédska! Když jsme podnikali výstup na tuto „horu“, připravili nám organizátoři

Vladimír a Tor na konferenci ve Svedale

dvě občerstvovací stanice a mně dokonce nabízeli vyvezení automobilem až na vrchol. Nebyli si jistí, zda tuto náročnou trasu zvládnou. Pochopitelně jsem nabídku odmítl a společně se svým týmem absolvoval celý výstup. Mimo jiné jsme navštívili Helsingborg a při té příležitosti i Helsingör a hrad Hamletův v Dánsku.

Fedor Polacek u Alles stenar

Členové týmu přivítali návštěvu golfového klubu, kde jsme měli po krátkém profesionálním školení možnost odpálit asi 100 míčků. Musím říct, že týmu to šlo výrazně lépe než mně. Při návštěvě komunity v Höganäs jsme potkali dalšího krajana Fedora Poláčka ze Slovenska. Ten nám ochotně pomohl při zajištění výletu na Alles stenar, které jsme si vymysleli nad rámec již tak nabitého programu.

V sobotu 19 května jsme se zúčastnili distriktní konference ve Svedale. Byli jsme ubytováni v kempu uprostřed lesů a měli tak možnost si trochu odpočinout.

Dalším místem našeho pobytu byl Kivik, místo proslulé pěstováním jabloní, farmářstvím a rybolovem. V době našeho pobytu kvetly jabloňové sady. Z celého Švédska sem přijíždějí návštěvy obdivovat tyto půvabné sady. Z dalšího bohatého programu bych zmínil také záchrannářskou školu v Revinge, kde nám přátelé připravili hasičský výcvik. V asbestových oblecích a s dýchacími přístroji jsme nastoupili do kontejneru, kde jsme si pod vedením instruktora vyzkoušeli práci hasičů. Nad hlavami nám hučely plameny a my jsme hasili, co nám síly stačily.

Poslední týden nás hostil Trelleborg. Většinou jsme měli připraveny individuální programy a z města jsme vyjžděli do širokého okolí. Pochopitelně nesměl chybět výlet do Kodaně, tentokrát vlakem přes mosto-tunel.

Kromě mnoha zážitků a zkušeností přivádím nabídku švédských rotariánů na výměnné rodinné pobyty a možnost participace v programu „Doctors' Bank“, který organizuje dobrovolné pobyty lékařů v Africe. Podrobnosti po projednání zveřejníme později.

Vladimír Adámek
RC Ostrava

Část účastníků párty na farmě Tora Lassona

HOLANDSKÉ POSTŘEHY

Autoři obou příspěvků byli vysláni Rotary klubem Jičín na tříměsíční studijní stáž do Holandska. Předpokládáme, že jejich osobní zkušenosti ze života v zahraničí budou zajímat také naše čtenáře.

Ač lze obecných pravidel národního životního stylu nalézt v zemích „euroamerické společnosti“ stále méně a méně - vše je postupem času spíše individuální, než společně větší skupině lidí - v České republice lze stále hovořit o všeobecně vžitě tradici „velkého“ poledního oběda. Stačí se podívat na školní jídelny, menzy, kantiny, „hotová jídla“ v restauracích (především dobu jejich podávání) a systémy stravovacích kupónů. Něco takového např. v Nizozemí už pravděpodobně vůbec nikdo nezná. K hlavnímu jídlu zasedá většina Holanďanů večer zpravidla kolem sedmé hodiny, doma a s rodinou - v klidu po veškerém denním programu. Ten si podstatná část českých lidí nechává přerušovat časově, fyzicky i duševně náročným obědem, absolvovaným často ve spěchu a stresu, uprostřed pracovních či školních povinností. Samozřejmě to v zásadě nevyklučuje klidnou večer s rodinou, ale vyvstává otázka, zda dopřívání si dvou hlavních jídelních chodů denně prospívá tělu a duši.

Například „nizozemský život kancelářský“ je tedy „ochuzen“ o onu tradiční českou výpravu za velkým obědem, ale přesto při vcelku přirozeně dodržovaných pauzách se lidé občerstvují nejen svačinou přinesenou z domova, ale i společným posezením a obecnou konverzací. Používanou zásadou bývají tři pauzy denně, a to dopolední s kávou, polední s mlékem k obědu (naši svačině) a odpolední s čajem. Někde bývá na tyto „rituály“ zřízena zvláštní místnost. To samo o sobě pochopitelně není nic výjimečného, ale podstatné je, jak je využívána.

VODA

Často lze slyšet, že boj s vodou je to, co všechny obyvatele tohoto království od pradávna spojuje a dává jim pocit sounáležitosti a jednoty. Svěrázně to vystihuje myšlenka, že ani fašistické Německo, okupující během 2. světové

války Nizozemsko, nebylo pro zdejší lid větším nepřítelem. Geografickou skutečností je, že se přibližně polovina území současného Nizozemí nachází pod úrovní hladiny moře, což by měla být pro obyvatele země s nejnižším výškovým bodem 116 m.n.m. poměrně děsivá představa. Aby se veškerá voda, včetně té dešťové a vyčištěné splaškové dostala do moře, musí být z těchto rozsáhlých území odčerpávána uměle.

Proti zaplavení ze strany moře je z větší části území chráněno pásem přírodních písečných dun. Tam, kde tato přirozená hradba chybí, je zbudován velice promyšlený systém umělých hrází zvaných „Delta-werks“. Obě tyto ochrany jsou turistickou atrakcí - duny velmi chráněným přírodním územím a Delta-werks unikátním inženýrským dílem, zcela nově přebudovaným po katastrofálních záplavách r. 1953. Tehdy selhal starý ochranný systém jednoduchých náspů.

Dnes tedy ohrožuje „suché nohy“ a domy Nizozemců především sladká voda. Na vlastním území bylo a je realizováno nespočet projektů od drenážních a odvodňovacích kanálů, přes vodní cesty pro dopravní lodě, až po zásadní zásahy do řečišť řek. Tak významné zásahy do přírody se často nevyplácejí a je nutné mít na paměti celou řadu faktorů, které tato díla obnáší, včetně kontroly a regulace vodních toků v zemích, odkud sem voda přitéká (Německo, Švýcarsko). I přesto každé jaro, při tání na horním Rýnu, řeky a kanály v okolí Wijkou vystupují z břehů a zaplavují okolní k tomu předurčená území. Voda je ale držena pod kontrolou. Je oddělená hrázemi, za nimiž často i několik metrů pod úrovní vzdušné hladiny stojí farmy, vesničky i města. Vzhledem k dlouhodobé velké pozornosti věnované extrémním návalům vody, přesnému zmapování zátopových území a řešení ochrany je dnes Nizozemí již ušetřeno rozsáhlých povodňových katastrof. Možná by místní zkušenosti mohly být inspirací pro neopakování krátkozraké výstavby a nedokonalých zásahů do řečišť jako jedné z příčin ničivých záplav na Moravě v červenci 1997.

„VÁLKA S MLOKY“

Tak jako Čapkovy smyšlené inteligentní bytosti, podobně i Holanďané osídľují mělčiny. Tato příbuznost může čtenáře tohoto článku napadnout, když se dozví o velice svérázném systému zvětšování obytného a úrodného území Holandska.

Princip je jednoduchý. Část jezera či moře je oběhnána hrází v podobě náspu, voda je odstraněna a musí být pochopitelně odčerpávána i nadále. Nově vzniklá souš je zúrodněna a zastavěna a za několik desítek let už nezasvěcený nerozpozná, že se nachází na bývalém mělkém dně rozsáhlé vodní plochy. Takto vzniklé území se nazývá „polder“ a největším tohoto druhu je „Flevo polder“ severovýchodně od Amsterdamu (jeho

přesnou plochu se mi nepodařilo zjistit, ale rozhodně by byla uváděna ve stovkách km²). Takto rozsáhlé projekty jsou dnes již historií. Diskuse o nových „polderech“ sice probíhají, ale jde spíše o projekty malého rozsahu, a i tak bez velké šance na realizaci.

TO MUSÍTE OCHUTNAT...

Zejména ti, jimž patří strava spíše do výčtu kratochvílí než jako podmínka pro přežití, rádi při cestách do jiných krajů zkoušejí místní speciality. Asi všude je něco typického pro dané místo. Takže i během tří měsíců v Holandsku se poštěstí ochutnat spoustu nových věcí. Ovšem nebylo výjimkou, že po předchozím popisu toho, co budeme jíst a po ujištění, že jde o jídlo typicky holandské - ba co víc něco, s čím se nelze jinde na světě setkat - jsme nakonec zjistili, že je běžné např. pro území Čech a Moravy. Nikdo samozřejmě neměl to srdce po pravdě to říct nadšeným hostitelům. Stalo se to například s jablečným „puré“, zvaným zde „appelmoes“. To si Holanďané dávají jako druhou přílohu k nejrozličnějším pokrmům, jako třeba ke kuřeti s bramborem apod. Tomu, že naprosto stejnou hmotu zná každý Čech od útlého dětství jako „dětskou přesnídávkou“, by asi stejně neuvěřili. Šlehané podmáslí se zase vyklubalo z tajuplného a údajně pouze zde sehnatelného „karnemelk“. Do třetice, chcete-li: palačinky. Tvar tohoto desertu pěkně koresponduje s reliéfem zdejší krajiny. V zásadě další z věcí, které jsou „typical Dutch“, přičemž našinci přijdou zcela běžná, je totožné těsto, které je v našem kraji ponejvíce podkladem pro další přípravu sladkého desertu. Zde se na ně však dáva snad naprosto všechno. Největší kontrast asi nastává při konzumaci palačinky se sýrem, žampiony a špekem, polité javorovým sirupem a to vše pod notnou vrstvou moučkového cukru. Nezbyvá než upřímně popřát: „Dobrou chuť!“

CIHLY

Zdejší tradice používání neomítaných cihel jako vnější povrchové úpravy valně většiny domů a domečků je nepřehlédnutelná. O příčinách tohoto faktu

lze hovořit dlouze. Ale lze si i vystačit s konstatováním, že je to v první řadě dáno místními podmínkami (dostupnost kvalitní cihlářské hlíny, nedostatek stavebního kamene, klimatické podmínky). Neméně zajímavé jsou ovšem důsledky, zejména estetické. Mohlo by se totiž zdát, že je tím potlačována různorodost městského prostoru. O tom však nemůže být ani řeči. Každá stavba má samozřejmě mnoho dalších prvků, kterými k divákovi i uživateli promlouvá. Ale i režné zdivo samotné má veliké množství podob. Roli zde hraje barva, povrchová úprava, skladba, velikost cihel apod. I při umělém patinování neztrácí cihly jistou dávku přírodního vzezření. Naopak možnost někdy nepřičetné volby barevnosti fasád se tím tak významně snižuje.

Jedna z nejpodstatnějších věcí je, že cihly jsou velmi trvanlivé a dokonce jim dlouhověkost dodává na důstojnosti

a majestátnosti. Díky tomu se i několik desetiletí opuštěné domy mohou zdát na první pohled naprosto zachovalé, ba romantické. Je velice jednoduché si odvyknout pohledům na zašlou a oprýskanou omítku zdobící nemalé procento domů u nás. O to horší je návrat zpět.

Je samozřejmě, že pro majitele některých domů u nás je pravidelná údržba fasády (či v mnoha případech její nevyhnutelná rekonstrukce) neúnosnou investicí. Jinak to ovšem ku libosti oka vypadat nebude. Jistému stupni nenáročnosti údržby fasád v Nizozemí nezbývá než závidět.

JÍZDNÍ KOLO

Když přijede člověk žijící např. v horské lokalitě (dejme tomu v Trutnově) do kraje opačného charakteru, do nížiny (řekněme do Nymburka), může se mu velké množství parkujících bicyklů nevalné kvality (před nádražím, před obchody, před školou, před hospodou...) zdát určitým způsobem exotické. Co teprve, když navštíví Holandsko. Nejpůsobivěji to lze asi vnímat ve velkých městech, zejména v Amsterdamu. Je to samosebou v první řadě nepřítomnost výškových rozdílů, která v Nizozemí umožnila takovou popularitu

jízdního kola jako dopravního prostředku číslo jedna: levného, rychlého a hlavně ekologického.

Ovšem další výhodou vytváření kola také vhodné podmínky řešení dopravy ve městě a mimo něj. V tom mají Holanďané skutečně velký náskok. Cyklista se může cítit jako rovnoprávný účastník dopravního provozu. To, že je jeho přítomnost brána v potaz všude, lze vysledovat téměř na každé silnici, silničce či křižovatce. Řidiči automobilů jsou k nim většinou velice ohleduplní. V místech, kde se jejich trasy kříží, je ovšem jejich opatrnost dána spíše strachem o tlumiče. Retardéry, stejně jako šikany a kruhové objezdy tady na každém kroku přirozeně motivují řidiče ke snížení rychlosti na přiměřenou. A je evidentní, že to funguje na sto procent. Tak na co se u nás ještě čeká?

Jan Ritter, Nymburk,
vyslaný RC Jičín

DROGOVÁ POLITIKA V HOLANDSKU

O zemích, které neznáme, míváme různé představy. Extrémní pohled na Holandsko může být takový, že „tam všichni kouří marihuanu“. Nepředpokládám, že by kdokoli z naší čtveřice, kterou vyslal Rotary klub Jičín v roce 2001 do Holandska, měl takový názor, nicméně byli jsme zvědaví, jaký je skutečný stav drogové problematiky v této zemi.

První věc, která nás zaskočila, byla skutečnost, že značná část lidí v našem okolí se o drogách vůbec nechtěla bavit. Z jejich pohledu to však chápu: tolerované měkké drogy by zrovna nemusely být tím artefaktem, který Holandsko po světě proslavuje.

Titíž lidé, kterých jsme se ptali, měli jednoznačně odmítavý postoj k jakýmkoli drogám. Pravdou zůstává, že jsme se pohybovali pouze v určité sociální skupině, která rozhodně nebyla reprezentativním vzorkem celé holandské populace.

Co jsme se tedy dozvěděli? Takzvané měkké drogy (produkty konopí) nejsou ani v Holandsku legální, pouze tolerované. I toto opatření přináší různá úskalí a sporná místa. „Coffee shopy“, místa, kde se dají měkké drogy koupit, musí být nějakým způsobem zásobová-

ny, což již jistě není v množství tolerovaném pro vlastní potřebu. Vedle těchto „obchodů“ existují ještě „smart shopy“, kde se mj. prodávají halucinogenní houby. Vedle tolerance měkkých drog a (snad světového) primátu ve vývozu chemické drogy extáze, mají Holanďané značně propracovaný systém péče o závislé osoby.

Myslím, že je potřeba zdůraznit, že i v Holandsku se pohled na drogovou politiku a její praktikování mění. V rámci své praxe jsem si vytvořila projekt na téma „Péče o mládež s drogovým problémem“. Měla jsem možnost navštívit několik zařízení a hovořit s odborníky. Od nich jsem se dozvěděla o výhodách a nevýhodách vstřícné drogové politiky v Holandsku.

NIZOZEMSKO A JAZYK

Jak již bylo zmíněno, veškerá komunikace se odehrávala v angličtině. (Nakonec musím přiznat, že i my, Češi, jsme občas mezi sebou mluvili anglicky, přestože to nebylo nutné.) Kdo vládne angličtinou, má v Holandsku vyhráno. Převážně se totiž domluví, a to na velice dobré úrovni. Osobně se mi stalo snad jen jednou, že muž, kterého jsem se ptala na cestu, nemluvil anglicky. Ale pochopil a správně mě nasměroval.

Ptáte se, čím to, že je obecná znalost angličtiny na tak dobré úrovni?

Vysvětlení je jednoduché: holandština je příbuzná angličtině, patří do stejné jazykové skupiny (západní skupina germánské větve indoevropské rodiny jazyků). Laicky řečeno je holandština „něco mezi“ angličtinou

a němčinou, jen má určité specifické fonémy - zvuky. Druhým důležitým faktorem se stala televize. Již od útlého věku se Holanďané setkávají s anglickými (americkými) pořady, které jsou opatřeny titulky v holandštině. Toto není žádná holandská specialita, podobně se s tímto jevem můžete setkat ve Skandinávii apod. Tento fakt je pro jazykovou přípravu velice podstatný.

Na druhou stranu však můžeme spatřovat velmi markantní a rychlé změny v jazyce, které jsou jistě zapříčiněny silným vlivem angličtiny. Například ještě na konci čtyřicátých let měla holandština čtyři pády. Nyní využívá jen prvního. Podobně se vytratilo hrčivé „er“ a nahradilo jej „r“ anglicky znějící.

Tisíce takovýchto maličkostí a zajímavostí se člověk dozví jen tehdy, když v cizí zemi žije déle a je v intenzivním kontaktu s místními občany. Navíc při určité otevřenosti získá zpětnou vazbu a pohled na vlastní zemi s odstupem. To považuji za jednu z nejcennějších zkušeností: spatřovat Českou republiku v celo-evropském kontextu.

Pavla Jirásková, Trutnov,
vyslaná RC Jičín

NÁŠ TÍM GROUP STUDY EXCHANGE do Kalifornie 2001

V San Antoniu sa s PDG Vicki Radel stretol tiež Ivan Belan, obaja úradujúci guvernéri GSE - tímy pre 2000 - 2001

Mesiac apríl sa niekedy zvykol nazývať i ako „šialený mesiac“ kvôli častým a prekvapivým zmenám počasia. Myslím, že ten tohoročný tu i taký kvôli snehu a zime cez Veľkú noc i bol. Ja som mal ale šťastie a príjemnú povinnosť apríl stráviť v inej krajine s príjemnou klímou a ešte príjemnejšími ľuďmi. Boli sme v Los Angeles s GSE (Group Study Exchange) tímom z nášho distriktu v rámci jedného z najkrajších programov Rotary Foundation. Cítim preto prirodzenú potrebu i povinnosť sa podeliť nielen s vami, rotariánskymi kolegami, ale i s našou verejnosťou o naše poznanie i zážitky. Ja sa osobne budem venovať viac organizácii, príprave a poznaniu z pohľadu Rotary, moji kolegovia z tímu naopak budú viac rozprávať o našich zážitkoch i ich profesných poznatkoch.

Keď ma v septembri roku 2000 oslovil guvernér nášho distriktu Ivan Belan s ponukou viesť náš tím do Los Angeles, moc som neváhal. Takáto príležitosť sa vyskytne len raz za život. Navyše veľmi ma oslovila možnosť bližšie spoznať krajinu a oblasť, ktorú mám osobitne rád a poznám len z pohľadu pracovních návštev a obyčajného turistu.

I možnosť spoznať život rotariánov v krajine Paula Harrisa, krajine temer storočnej tradície Rotary, bola dôležitou výzvou. A teraz potrebujem priznať i niečo veľmi osobné, čo ma silno povzbudilo. Cítim sa byť slovenským patriotom a súčasne čechofilom i amerikanofilom. No povedzte sami, nevyužili by ste takúto možnosť viesť tím zložený z Čechov i Slovákov v Amerike? A napomáhať súčasne i naplňovať našu medzinárodnú službu i službu mládeži? Who could ask for more?

Všetko sa začalo už na počiatku októbra, kedy som začal prijímať prvé návrhy na kandidátov tímu z klubov i prvé kontakty s mojim partnerom v distrikte 5280, Davidom Johnsonom, ktorý tam má funkciu predsedu komisie pre program GSE. Návrhov nebolo moc a niektoré nemohli byť ani prijateľné. Len ako perličku uvádzam, že sa na mňa obrátila dcéra člena Rotary so žiadosťou o zabezpečenie práce v USA.

V októbri som dal dohromady návrhy kandidátov. Začiatkom novembra sa stretli v Prahe členovia komisie distriktu pre prácu s mládežou, kde sme vyberali členov tímu. Tento rok bol mimoriadny, pretože sme mali príležitosť vyslať dva tímy. Okrem nášho do južnej Kalifornie sa vybral i tím do Švédska. Počet kandidátov prihlásených na Kaliforniu bol dosť nízky, len osem. Vlnajší tím do severnej Kalifornie mal až osemnásť kandidátov. Musel som ešte pred príchodom do Prahy presvedčať niektorých o nevyhnutnosti osobnej účasti, lebo nie všetkým vyhovoval termín. Nakoniec sme z osem kandidátov vybrali potrebný počet štyroch a jedného náhradníka. Náhradník musí byť horúcou zálohou ako v kozmonautike. Musí sa pripravovať a s ním počítať, lebo do odchodu je ďaleko a všetko sa môže zmeniť. Výber prebiehal v angličtine a bol veľmi objektívny. Temer všetci členovia komisie sa zhodli nielen na štyroch členoch a piatom náhradníkovi, ale dokonca i na ich poradí. Vyberali sme podľa viacerých kritérií, primárne boli jazykové schopnosti, znalosti cieľovej krajiny, znalosti vlastnej kultúry našich krajín, očakávania od programu GSE i celková inteligencia kandidáta. Veľmi nás zaujímalo i poznanie kandidátov o poslaní Rotary.

Našich štyroch členov tímu čitatelia už poznajú z predstavenia GSE tímov v GOOD NEWS č.2/2001, preto náš tím nebudem osobitne predstavovať. Treba len povedať, že sme vybrali dobre. Katka, náhradníčka z minulého roka, lekárka z Jihlavy, Zuzka, manažérka z TESCO v Nitre, Deniska, lekárka zo Žiliny a Václav, lekár z Plzne. Náhradníkom bol Tomáš, pracovník špeditárskej firmy z Ostravy. Mal chudák smolu, pretože sa zodpovedne zúčastňoval prípravy až temer do odletu, no nikto z tímu mu nedal šancu ho nahradiť. Aj to o niečom svedčí. Náhoda dala dohromady až troch le-

károv. Nakoniec sa to ukázalo pre tím i pre našich hostiteľov ako veľké plus. V tíme si výborne rozumeli a hostitelia mali uľahčenú úlohu pri organizovaní vzdelávacích programov.

Po výbere to vyzeralo, že sme na tom veľmi dobre z hľadiska času na prípravu. Mali sme odísť až začiatkom apríla a päť mesiacov by malo stačiť. I napriek tomu sme sa začali veľmi vážne a zodpovedne pripravovať.

Ako jednu z prvých činností po výbere som kontaktoval svojho partnera z LA, Dave Johnsona. Závidel nám, že máme už tak skoro vybraný tím. Nakoniec sa to ukázalo ako veľká výhoda, lebo im sa podarilo dať dohromady tím až niekedy v marci. Dôvod nebol nezaujem, ale problém uvoľniť sa z práce na viac ako mesiac. Nastalo obdobie masívnej e-mailovej komunikácie s ním i ostatnými členmi nášho tímu. Celkom mám stále v počítači okolo troch stovák e-mailových správ. Predovšetkým sme museli pripraviť a poslať Davovi naše životopisy spolu s fotografiami. Keďže sme chceli byť čo najkrajší, pripraviť fotky nám dosť dlho trvalo. Mysleli sme si spočiatku, že môžeme požiadať našich partnerov zahrnúť do programu i naše predstavy, preto sme intenzívne premýšľali, čo všetko by sme si želali vidieť a spoznať v LA a okolí. Dosť rýchlo sme našťastie pocítili, že našim partnerom sa nechce do organizovania programu mimo hraníc distriktu, čo je vlastne metropolitná oblasť LA. Okrem toho sme i neskôr zistili, že majú po dlhé roky účasti na GSE programe svoje osvedčené a zavedené akcie, čo by len neradi menili. Rýchlo sme to pochopili, zbytočne sme im nerobili problémy a do prípravy programu nezasahovali. Za jednu z najzásadnejších vecí, ktoré sa mi v príprave podarilo hneď na začiatku s Davom dohodnúť, bolo, že budeme hosťami len štyroch rodín, čo sa ukázalo neskôr ako veľkým prínosom. Mojim mementom bol totiž pobyt minulého GSE tímu u nás, ktorí sa sťahovali mnohokrát a u nás v Liptovskom Mikuláši už boli veľmi vyčerpaní - a to ešte mali pred sebou Žilinu, Nitru a myslím aj Bratisla-

vu! Druhým najzávažnejším faktom bolo, že sme sa plne zhodli na dĺžke pobytu štyri týždne i na dátumoch priletu a odletu. O tom sa viac zmienim v ďalšom.

V rámci prípravy sme sa celý tím i s Tomášom stretli dvakrát. Prvýkrát sme sa venovali predovšetkým sebe, lepšiemu sebazoznaniu. Pri stretnutí som sa skôr snažil prezentovať naše plány na dva mesiace do odchodu, čo musíme ešte urobiť a na čo nezabudnúť. Predovšetkým vybaviť víza, pripraviť program prezentácií na klubových zasadnutiach i dištriktnej konferencii, dohodnúť jednotné oblečenie pre tieto slávnostné príležitosti i dohodnúť darčeky, ktoré zoberieme pre naše hosťovské rodiny a pre niektorých našich partnerov-organizátorov.

Veľa práce som mal sám s ústredím Rotary pri príprave podkladov pre tím, pre získanie víz, časového harmonogramu i smerovania leteniek. Podarilo sa to všetko perfektne, letenky nám vybavili presne podľa našich predstáv, teda z Prahy do Londýna a potom non-stop let priamo do LA. Najviac problémov som mal s oneskorením poslania pozývacieho listu, ktorý slúžil na získanie víz. Všetko dopadlo dobre, i keď my všetci, a najmä Václav, sme boli dosť nervózni. My Slováci z tímu sme mali ešte o jednu vízovú povinnosť navyše - získať anglické tranzitné víza.

Druhé stretnutie tímu sme urobili u mňa v Liptovskom Mikuláši, opäť v sobotu, v polovici marca, už len tri týždne pred odletom.

Zišli sme sa zodpovedne opäť všetci, len Tomášovi dohasnala nádej, že niekto z tímu vypadne. Všetci sme boli zdraví, bez problémov vycestovať. Tomášovi zostala "len" lyžovačka v Alpách. Na stretnutí sme už len doladzovali detaily, spresnili darčeky, a nacvičili pri klavíri česko-slovenskú hymnu a Tancuj, tancuj, vykrúcaj.

Konečne sme sa ocitli vo vytúženom LA. Snáď by nestačil ani celý rozsah našich GOOD NEWS popisovať zážitky a čo všetko sme videli, v tom nechávam priestor pre svojich tímových kolegov. Ako ma však zaujali rotariáni, naši hostitelia, o tom sa zmieniť musím.

Predovšetkým mali všetko dopredu perfektne premyslené, naplánované, no najdôležitejšie je, že to všetko aj so zdánlivou ľahkosťou a bezproblémovo zvládli.

Na začiatku sme všetci dostali brožúrku s našim štvortýždňovým programom s uvedením našich hosťovských klubov a kontaktných koordinátorov, hosťovských rodín, ich adries, mien, e-mailov a telefónov, no hlavne časový plán všetkých akcií pre každý deň pobytu. Okrem toho sme v brožúrke našli okrem svojich životopisov a fotografií i príhovory guvernérky Vicki Radel a dištriktnej GSE-funkcionárov. Milým potešením pre nás boli i mapky Českej republiky i Slovenskej republiky.

Asi najmilším krokom organizátorov bolo usporiadanie privítacej „welcome party“ na začiatku a rozlúčkovej „farewell party“ na konci nášho pobytu. Obidvoch sa zúčastnili naše hosťovské rodiny, dištriktnej funkcionári, niektorí kluboví prezidenti i koordinátori. Na začiatku sme tak mali možnosť sa zoznámiť so všetkými, u ktorých budeme bývať i ktorí sa budú o náš pobyt starať. A ešte jeden šťastný krok organizátorov: na obidvoch party boli pozvaní i členovia ich odchodzieho GSE tímu k nám. Mali tak možnosť sa dozvedieť, čo asi môžu z nášho očakávať.

O zážitkoch a profesných poznatkoch povedia viac moji kolegovia, ja sa zmienim teraz viac, ako na mňa zapôsobili Rotary stretnutia. Každý týždeň sme sa zúčastnili pravidelných Rotary schôdzok v kluboch, ktoré náš pobyt v danom týždni organizovali.

Naše predstavenie bolo súčasťou ich programu. Čo ma najviac zaujalo na ich stretnutiach? Temer všetko. Predovšetkým začínajú spevom a modlitbou. Obyčajne spievajú tradičné ako „Sentimental Journey“ alebo hymnické americké piesne, ako napríklad „God bless America“. Jeden z členov je dirigentom a lídrom, texty piesní sú k dispozícii pre každého na stole. Podobne modlitbu prednáša jeden z členov. Moderátorom stretnutí je prezident, stojaci za rečníckym pultom, ostatní členovia sedia za veľkými jedálenskými stolmi, ktoré sú jedine okrúhle pre šesť i viac osôb. Jedlo je samozrejmosťou. Väčšina klubových stretnutí je v čase obeda. Súčasťou programu je predstavenie realizovaných projektov, s účasťou a poďakovaním obdarovaných. Speakerami na stretnutiach bývajú noví členovia. Dostávajú pomerne veľký priestor, až 15 minút. K ich vystúpeniam otázky nebudujú. Je samozrejmosťou, že na stretnutiach je vystavená klubová vlajka i vlajky klubov navštívených členmi i hostí z iných klubov. Všetky klubové vlajky sú upevnené na látkových podkladoch a po stretnutí uložené v depozite hotela v osobitných skrinách. Účasť na stretnutiach býva relatívne vysoká, okolo 80%. Vzhľadom k temer storočnej a bohatej tradícii Rotary v USA prevažujú muži a priemerný vek členov je aj viac ako 50 rokov. Napríklad mojim prvým hosťom bol Art Moris, 82ročný fotograf, posledným Karl Zeiler, 70ročný aktívny ortodontista. V jednom z klubov spomínali člena, ktorý je rotariánom už 50 rokov a nevynechal vraj ani jedno klubové stretnutie. V jednom navštívenom klube zomrel nedávno člen tesne pred dovŕšením svojich 100 rokov. Vek rotariánov je veľkým problémom Rotary aj v USA. Nedarí sa im získavať mladých ľudí tak ako by bolo treba, hoci som

stretol i 22 ročného rotariána, čerstvého absolventa univerzity. Pri rozhovoroch veľmi zdôrazňujú budúcnosť žien. Niektorí členovia dokonca hovoria, že ženy sú záchranou Rotary. Stretávajú sa v najvýznamnejších hoteloch v svojej štvrti. Napríklad v Hollywood Roosevelt Hotel, kde sa odohrávali prvé ceremónie odovzdávania Oskarov.

Najvýznamnejšou našou rotariánskou akciou bola prirodzene účasť na dištriktnej konferencii. Táto bola od štvrtka do nedele v plážovom hoteli Newport Beach. Konferencia bola vo veľkom štýle typických amerických výročných zhromaždení. Hlavným moderátorom i „hviezdou večera“ bola nesporne šarmantná guvernérka Vicki Radel, ktorá mimochodom navštívila i náš dištrikt, veľmi dobre si pamätá a pekne spomína, osobitne na našich guvernéroch Dobru Zemana i Ivana Belana. Slúbila, že určite k nám ešte príde. Mimochodom Vicki nášmu tímu venovala veľa pozornosti, zúčastnila sa všetkých party poriadaných pre nás i jedného klubového stretnutia.

Čo ma najviac upútalo na dištriktnej konferencii? Temer všetko. Snáď najvýznamnejšou pre mňa osobne bola možnosť počuť prezentáciu, vidieť a podať si ruku s americkou astronautkou z NASA, Marshou S. Ivins, ktorá bola na konferencii „keynote speakerom“. Veľkolepý bol guvernérsky večerný bál, veľmi inšpiratívna „tichá“ aukcia. Na konferencii sme predstavili i náš tím. Myslím, že i napriek krátkemu času asi ôsmich minút, ktoré sme mali k dispozícii, sme reprezentovali dobre. Všetci sme sa predstavili a pozdravili konferenciu, Zuzka zarecitovala báseň, ktorú sama i napísala z našich zážitkov, zaspievali sme Tancuj, tancuj, vykrúcaj s následným nádherným Zuzkiným anglickým prekladom a na záver som guvernérke Vicki odovzdal symbolický dar - fujaru, na ktorej som krátko zapískal. Zožali sme búrlivý potlesk.

Zažili sme mesiac v ďalekej krajine, srdci Rotary. Všade nás prijímali ako svojich, starali sa o nás profesionálne, s radosťou a láskou. Mali sme možnosť poznať krajinu nie zvonka ako turisti, ale zvnútra, prostredníctvom rotariánskych rodín, rotariánskych priateľov. Vďaka Rotary.

Jozef Šišila,
RC Liptovský Mikuláš

O KALIFORNSKÉM ZDRAVOTNICTVÍ

Tři ze čtyř členů GSE týmu pro rok 2000/2001 do Kalifornie byli lékaři. To je jistě náhodný výběr, ke kterému došlo během distriktního konkursu v listopadu 2000 v Praze. Další otázkou však je, proč se do tohoto programu přihlásilo více lékařů, když zastoupení ostatních profesí bylo zhruba rovnoměrné. V dalších řádcích bych vás chtěl seznámit se svým zdůvodněním této situace.

Hlavní záležitostí, kterou tento fakt dokumentuje, je zřejmě význam mezinárodní spolupráce v lékařství. Myslím, že v málokterém jiném poli lidské činnosti je mezinárodní spolupráce tak důležitá, jako je tomu v medicíně. Progrese tohoto oboru je extrémní a rychlá a celý obor se diverzifikuje do stále užší specializovaných podoborů. Byl-li v 80. letech vrcholným odborníkem vědec zabývající se buňkou, pak v první polovině devadesátých let to byl odborník na jednotlivé buněčné organelly. A koncem 90. let se již vědci zabývali např. pouze jedním přenašečovým systémem na membráně. Takováto specializace je tedy velmi úzká a více či méně prolíná všemi lékařskými obory. A to nezmiňuji další, nově vytvořené lékařské specializace, jako je molekulární biologie a nyní tak „populární“ genové inženýrství. Musí být tedy jasné, že bez velmi těsné mezinárodní kooperace a přesného, kritického předávání jednotlivých poznatků nemůže tento obor dále existovat a takto rychle se rozvíjet. Nejde však jen o to, vyvinout specializované metody léčení či nové, účinné léky, ale nutné je postupně aplikovat poznatky nejdříve do superspecializované péče univerzitních nemocnic a nakonec do všednodenní medicíny praktických lékařů. To vše dále potencuje nutnost vertikálního i horizontálního předávání informací.

Dnes téměř nechápu, jak v dobách komunistické totality, cenzury a izolace naší republiky od západního světa, s jeho výzkumem a moderními technologiemi, mohli tehdejší lékaři přebírat nová fakta a adekvátně (tzn. podle nejlepších poznatků soudobé lékařské vědy) léčit své pacienty. Jednoznačně můžeme říci, že nemohli. Na komunistický experiment tak doplatil celý národ zřetelným zhoršením zdraví a zřetelným poklesem

střední délky života (téměř o 10 let kratší než na „Západě“). V současnosti se tato situace již vyrovnává, což může být nepřímým důkazem předchozí úvahy. Bez informačních toků prostě medicína nemůže existovat.

Z těchto důvodů zřejmě především lékaři uvítali možnost navštívit v rámci GSE hlavní zdroj všech medicínských informací - Spojené státy americké. Dle mých osobních odhadů zhruba 90% všech nových a zásadních objevů v medicíně pochází z amerických laboratoří a klinik a Evropa je pouhým sekundářem. Rovněž tak drtivá většina prestižních, renomovaných a nejčtenějších lékařských časopisů téměř v každém lékařském oboru je americké provenience. Často mne napadlo: PROČ? Chápal jsem, že jsou lepší díky obrovské finanční saturaci výzkumu a vůbec celé medicíny. Ale proč tak masivně převálcovali celý zbytek světa? Doufal jsem, že při mém pobytu v Los Angeles se mi na některé otázky dostane alespoň krátké odpovědi.

Myslím, že základem jejich úspěchu je skutečně z velké části finanční volnost a nezávislost. Dále umožnily takový rozmach základní pilíře, na kterých americká ekonomika a společnost stojí. Mezi ně patří především obrovsky motivující zákony volného trhu (zde směrem k zákazníkovi - tedy pacientovi), svoboda jednotlivce a jeho osobní zodpovědnost za svou práci a výkon (přeneseně: vše, co má fungovat, také funguje!). Tyto myšlenky dále rozvedu a ukážu, jak se prolínají americkým zdravotnictvím a jak u nás chybí!

Nejdříve bych rád v krátkosti popsal náš odborný program, který je neoddelitelnou součástí každého GSE programu. Navštívili jsme v LA nemocnice různých úrovní a velikostí, od okresních nemocnic až po velkou univerzitní nemocnici v U.C.L.A. První tři nemocnice (St. Francis Hospital, Torrance Memorial Hospital, Little Company of Mary Hospital), které jsme si mohli prohlédnout, odpovídaly svou velikostí a významem úrovni naší okresní nemocnice (200-300 lůžek, 400 porodů ročně). Jejich architektonické řešení však předčí i nejlepší hotely v našich hlavních městech, což nejlépe dokumentují uvedené fotografie. Interiéry vyložené mramorem, chodby vystlané měkkými koberci, všude mnoho květin, vůní (což je ostatně pro LA typické) a nadbytek příjemných úsměvů a ochoty. Již zde začíná tvrdý boj o zákazníka (pacienta), neboť ten vše platí. Ať už sám ze své pojistky, nebo prostřednictvím státních garancí. V žádné z těchto nemocnic neexistovala možnost, že by byl pacient odmítnut. Naopak nemocnice mezi sebou soutěží a jedním z kritérií jejich úspěchu je počet pacientů, kteří jsou za den ošetřeni na Emergency - což je organizačně v jejich pojetí obdoba našeho Centrálního příjmu v nemocnici. Touto vysoce sofistikovanou jednotkou s 15 až 20 lůžky na úrovni našich nejlepších ARK oddělení projde i pacient s rýmou. Zde následně probíhá hlavní selekce pacientů. Nikdo není odmítnut. Většina pacientů má vlastní po-

jištění (i tak při nejlepším možném pojištění platí pacient minimálně 20% celkových nákladů, což je docela tvrdé). Není-li pacient pojištěn, což v jejich systému není povinné, akutní péči obdrží vždy a na stejné úrovni jako ostatní pacienti a případné pohledávky přebírá následně stát, který je dále vymáhá. Tím odpadá nemocnici velký problém, který mají nemocniční zařízení v našich státech, tzn. vymáhat často téměř nedobytné dluhy po cizích státních příslušnících. To je ztráta času, energie, peněz. Zdravotníci se tak v USA mohou soustředit na vlastní práci, na léčení.

Na Emergency rovněž končí nadbytek práce lékaře, která je extrémně drahá. Na standardních odděleních nejsou lékaři stabilně přítomni, ale za svými pacienty pravidelně docházejí (vizity, propouštěcí zprávy.....) ze své lékařské praxe. Navštěvují mnohdy několik nemocnic. Akutní komplikace během hospitalizace jsou řešeny lékaři Emergency. Jinak jsou za péči o pacienty zodpovědné vysoce kvalifikované zdravotní sestry, které mají v tomto systému daleko více pravomocí a daleko důležitější pozici. Většinu jejich „standardní práce“ v našem pojetí, což je příprava stravy, hygiena nemocných atd., zastane pomocný personál, často cizinky. Sestry samy vyhodnocují EKG, indikují odběry, hodnotí klinický stav nemocných atd. Práce lékaře je extrémně drahá, proto například není ani členem týmu vozu rychlé záchranné služby.

Pro pohodlí pacientů je uděláno téměř vše a opakují, že většina našich hotelů za kvalitou exteriérů a interiérů amerických nemocnic výrazně zaostává. Samozřejmostí jsou jednolůžkové pokoje, výborně vybavené, s telefonem, televizí a plně elektricky polohovatelným lůžkem. Samozřejmostí pro rodinu je možnost pobývat s nemocným 24 hodin denně. Samozřejmostí je také co nejkratší doba hospitalizace. Jednoduché operace - např. „žlučník“ - vyžaduje 24 hodin hospitalizace, porod 48 hodin, srdeční by-pass, tedy operace na ochlazeném, zastaveném, přesto živém srdci 5 až 7 dní. Např. jaterní biopsie či koronarografie (nástřík srdečních cév po punkci tepny) jen šestihodinové pozorování. Každé

prodloužení této doby se musí zvlášť zdůvodnit zdravotní pojistovně.

Samostatnou kapitolou je technická vybavenost nemocnic. Očekával jsem hi-tech vybavení, ale skutečnost předčila i mé nejdřívejší představy. V těchto svou velikostí „okresních“ nemocnicích jsou pravidelně minimálně dva CT (computerové tomografy - u nás většinou jen krajská města), tři linky pro koronarografi (cca celkem 8-10 laboratoří v České republice), magnetická rezonance (pět v České republice), PET scan (jediný přístroj v ČR!!). Naše univerzitní GE oddělení má dohromady celkem asi 10 endoskopů různých druhů. Tam jsem ve skříni napočítal 35 endoskopů seřazených jako zbraně. Samozřejmostí je počítač skutečně na každém rohu. Samozřejmostí je komplementové vyšetření (RTG, CT, sono, echo...) v době, kterou ošetřující lékař potřebuje, ne tehdy, kdy se to hodí personálu. Hlavním faktem je, že to, co má fungovat, také funguje a lze se na vše spolehnout. Lékař se skutečně věnuje pouze medicíně a je v kontaktu s pacienty. Nikdo se nezdržuje uvažováním, „co by se stalo, kdyby to nešlo“. Srovnáme-li toto s náplní práce lékaře v české či slovenské nemocnici, je mi skutečně mdlo a nevolno. Papírování, účetnictví, řešení rozpočtu oddělení a zodpovědnost za ekonomickou situaci oddělení, kliniky, těžké prosazování nákupu nových, nebo alespoň opravy starých, řadu let přeluhujících přístrojů. To vše tam řeší specializovaní pracovníci a management, nikoliv lékař. Tomu zbývá logicky daleko více času a energie na sebevzdělávání, na pacienty atd. Již chápu, proč jsou na špičce.

Pokud se Čech dostane na delší dobu do ciziny (podobně se chová v situacích, těžkých pro celý národ), stává se z něj zarytý patriot a brání svou zem zubu nehty. Sám jsem si říkal: Vždyť na tom nejsme tak špatně, vždyť vše, co zde dělají, znám, vždyť intelektuálně jim můžeme konkurovat. Člověk brání svoji zem, svůj národ - je to zajímavý jev. Ovšem ihned, jak jsem se vrátil zpět do našich nemocnic, do naprosto demotivujícího zdravotního systému, jsem teprve prozřel, pochopil a začal závidět. Nezávidím jim platy a hmotné zabezpečení, ale celkové pracovní prostředí, podmínky a systém, ve kterém lékaři a sestry pracují a který funguje a všechny motivuje k co nejlepší práci.

Třetí týden jsem strávil několik dní v Liver Clinic v U.C.L.A. (University of California - Los Angeles). Tato univerzita patří mezi nejlepší ve světě. Většina rotariánských přátel, které jsem potkal, byli absolventi této prestižní univerzity a byli příjemně naladěni mou snahou strávit na této univerzitě co nejvíce času, přestože jsem musel některé body programu zrušit. Kampus této univerzity je obrovský a nalézá se v něm cca 40 000 studentů a stejně tolik zaměstnanců. Počtem přechodných obyvatel dosahuje zhruba velikosti našeho menšího krajského města. Zajímavá je rivalita studentů a absolventů U.C.L.A. a U.S.C. (University of Southern California), druhé prestižní univerzity v oblasti L.A., která se dá přirovnat ke Cambridge a Oxfordu apod. Obě tyto univerzity jsou na zhruba stejné úrovni a proto mezi nimi „zuří“ silný konkurenční boj týkající se jak kvality vzdělání a uplatnění absolventů, tak i sportu. Jde především o basketbal (univerzitní tým z U.C.L.A. je zálohou LA Lakers!), dále americký fotbal, tenis, atletiku a plavání. Sport je velmi důležitou součástí univerzitního světa a tomu odpovídá i vybavení jednotlivých sportovišť. Na některých hřištích v kampusu U.C.L.A. se odehrávaly i soutěže letní olympiády v r. 1984.

Při pobytu v Liver Clinic jsem měl možnost celý den strávit na transplantační jednotce, kde jsou ošetřováni pacienti po transplantaci jater. Na této klinice se ročně provede kolem 250 transplantací jater. V celé oblasti LA, kde žije kolem 4 milionů obyvatel, jsou celkem tři centra pro transplantaci jater. V kontrastu s tím musím uvést, že v České republice na 10 mil. obyvatel připadají centra pouze dvě, která provedenou dohromady několik desítek transplantací za rok, jistě do stovky. Možnost vidět tolik pacientů těsně po výkonu a uvažovat nad možnými akutními komplikacemi, kterých je dlouhá řada, bylo pro mne nedocenitelné. Další den jsem strávil na standardním oddělení jaterní kliniky běžnou prací u lůžka pacienta. Třetí den jsem pozoroval provoz v hepatologické ambulanci a účastnil se rozhodování o osudu pacientů s jaterní cirhózou. Podobné otázky jako oni řeším i já téměř denně, což podtrhuje význam této krátké stáže, neboť celou řadu informací, které bych musel pracně vyhledávat na internetu či v odborných časopisech, jsem dostal naservírovanou ve velmi příjemné podobě s velmi příjemnými kolegy. Zúčastnil jsem se indikačních seminářů, kdy kolektivně rozhodují, zda pacient bude zařazen do transplantčního programu či nikoliv. Tato jednání se odehrávala při dobrém obědě, v neformální atmosféře. Výsledek sezení však byl produktem intenzivní práce a přinesl řadu konkrétních výsledků.

Naše kolegyně, „očiarka“ ze Žiliny, navštívila Doris Steyn Eye Institute, což je jedno z nejlepších oftalmologických center ve světě. Bylo jí umožněno zúčastnit se několika operací, které se provádějí v omezené míře v Evropě, na Slovensku vůbec ne.

Nutno podotknout, že kontakty k profesorům v U.C.L.A. jsem získal až týden před odjezdem a oslovení odborníci se zachovali velmi profesionálně, oka-

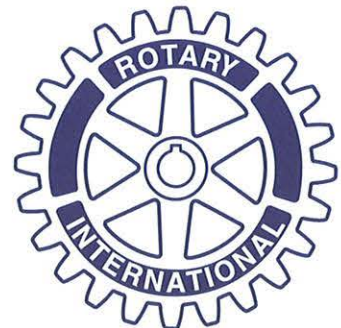
mžitě odpověděli na mou prosbu o pomoc, poskytli mi své soukromé telefonní číslo atd. Přestože mne vůbec neznali, věnovali mi mnoho svého jistě drahocenného času a zařídili celou řadu zajímavých setkání.

Co napsat ke konci? Podrobnější analýza rozdílů mezi naším a americkým zdravotním systémem dalece přesahuje rámec tohoto článku, podobně jako vyličení všech zážitků a zkušeností. Jistě vše není jen černo-bílé, i na americkém Health Care by se našly chyby. Musím však říci, že během svého pobytu jsem jich příliš mnoho neobjevil. Tento článek by měl být jen výčtem těch nejzákladnějších rozdílů, které jsem si silně uvědomoval.

Je třeba také podotknout, že nelze srovnávat nesrovnatelné. Z uvedených rozdílů, které jsou skutečně markantní, v žádném případě neviním současné polistopadové vlády, ale jen a pouze ideu komunistické totality a komunistickou stranu, která ve svých ocelárnách roztravila veškeré systémy, na kterých civilizovaná společnost stojí. Americký společenský řád a systém celé společnosti se v podstatě v klidu vyvíjel k současnému stavu minimálně 150 let a tento proces byl narušen pouze Občanskou válkou. Během našich deseti svobodných let nemůžeme čekat žádné zázraky. Můžeme se však učit, jak pozitivní vývoj urychlit. Sám jsem si přivezl tolik osobních poznatků, že z nich budu moci žít možná celý život. Současně je budu rád dávat, v různých formách, k dispozici naší občanské společnosti.

Není toto smyslem programu GSE? Myslím, že v celém našem týmu byl tento smysl naplněn vrchovatě.

*MUDr. Václav Hejda,
ušlý RC Plzeň*

ITAS TOUR SE PŘEDSTAVUJE *zajímavá nabídka i pro rotariány*

Vážení přátelé,

dovolujeme si představit vám cestovní kancelář ITAS Tour se sídlem v Praze, která působí na českém trhu již od roku 1989. Kromě široké nabídky služeb pro turistickou klientelu se obchodní sekce naší firmy zabývá organizační a konferenční turistikou, přičemž garantujeme vysokou úroveň svých služeb.

V rámci komplexně poskytovaných služeb incentivní a kongresové turistiky nejen v Praze, ale po celé České a Slovenské republice nabízíme:

- zajištění ubytování v komfortních business-apartmánech a v hotelích od 3* úrovně
- organizaci obchodních konferencí a zasedání
- služební cesty včetně dopravy v luxusních autobusech, mikrobusech a autech, pronájmy konferenčních sálů, semináře, školení - vše s profesionálními překladateli, a to nejen v Praze, ale i v místech po celé České a Slovenské republice s řadou příležitostí k relaxaci
- kulturní programy pro manželky podnikatelů, které mohou poznávat řadu historických a zajímavých míst.

Pro mimopracovní čas nabízíme možnosti

- pronájmu automobilů, sportovních letadel, organizace jízd historickými tamvajemi, historickými auty, kočáry
- organizace tématických večerů či galavečeří i v historických prostorech hradů nebo zámků,
- okružní plavby, služby cateringu; mezi oblíbené akce patří zejména golf, jízda na koni či využití rekreačních zařízení pro celé rodiny.

Členům a členkám českých a slovenských Rotary klubů a jejich přátelům poskytujeme při platbě přes účet ITAS Tour 15 - 25 % slevy.

S důvěrou se proto obračete na naši adresu :
ITAS Tour - cestovní kancelář
Ondříčkova 6
130 00 Praha 3

*Tel., fax : 02 / 627 41 59
Info centrum (24 hodin denně) : 0603 / 563 175
e.mail : info@itastour.cz
Bude nám potěšením přesvědčit Vás o kvalitách našich služeb!*

ČÍSLA A ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA ROTARY

- Podle stavu k 31.březnu 2001 působilo na celém světě
 - 1,176,179 mužů i žen ve 29,968 Rotary klubech, začleněných do 530 distriktů ve 163 zemích;
 - 159,183 členů v 6,951 Rotaract klubech mladých lidí ve věku od 18 do 30 let, působících ve 150 zemích
 - 174,200 členů v 7,573 Interact klubech studentů ve věku 14 až 18 let, působících ve 106 zemích.
- Odhaduje se, že v roce 1988 se vyskytlo na 350 000 případů dětské obrny, zatímco v roce 2000 bylo hlášeno již jen 3 500 nových výskytů.
- Virus polia cirkuluje dosud ve více než 20 zemích, zejména v jižní Asii a sub-saharské Africe, takže oproti 125 zemím v roce 1988 poklesl jejich počet na cca 30 v roce 1999.
- Přestože Bulharsko bylo již po řadu let považováno za zem bez výskytu polia, objevil se tam v dubnu 2001 nečekaně jeden nový případ, způsobený virem, který je stále aktivní v severní Indii. Je to opět vážné varování, aby vakcinace i nadále pokračovala v zemích bez několikaletého výskytu dětské obrny, aby se zabránilo nebezpečí aktivace virů importovaných.
- Až bude svět definitivně zbaven této hrozné nemoci, ušetří se každoročně 1,5 miliardy dolarů, jelikož již nebude zapotřebí preventivního očkování. Právě na tom se podílí svým mnohaletým celosvětovým programem Rotary International.

*Podle časopisu THE ROTARIAN, č. 8/2001,
připravil Dobroslav Zeman, PDG, RC Plzeň*

RC JIČÍN VÍ, CO JE „PEP“ *Spolupráce klubu s RC Wijk bij Duurstede*

Město Jičín má dobré partnerské kontakty s holandským Wijk bij Duurstede - s městem vzdáleným asi 25 km od Utrechtu. Po loňské květnové návštěvě zástupců města Jičína v Holandsku, které se zúčastnila také tehdejší prezidentka RC Jičín Eva Jandurová, obdržel náš klub již v červenci nabídku RC Wijk na Professional Exchange Program for Young Professions (PEP).

Nabídka byla směřována na studenty před dokončením studia nebo po absolutoriu vysoké nebo vyšší odborné školy ve věku od 20 do 25 let. Holandská strana nabízela čtyři praktikantská místa v některém podniku, kanceláři nebo škole dle studijního zaměření jimi vybraných studentů. Současně stážístům nabídla ubytování v rodinách a menší kapesné, takže si studenti hradí pouze dopravu a pojištění.

V říjnu 2000 zástupci holandského RC přijeli na víkend do Jičína a uskutečnili výběrové pohovory s přihlášenými studenty. Do tří týdnů jsme obdrželi výsledky jejich výběru a poté bylo zapotřebí najít pro ně v oblasti Wijku vhodná pracovní místa, což se v některých případech ukázalo jako značně obtížné a časově náročné. Proto se také původní termín odjezdu posunul o téměř dva

měsíce. Do Holandska ale koncem února 2001 odjeli čtyři studenti (z Jičína, Nymburka a Trutnova), přičemž tři byli z nerotariánských rodin; jeden je zástupcem rotariánské rodiny.

Studenti se naplno zapojili do praktické činnosti ve svých oborech a to: v grafickém studiu, v projektové kanceláři a v UMC - Utrecht Medical Center. Jana Morávková z Jičína střídala během týdne místní „INFO - centrum“ a cestovní kancelář „JOFA travel“, kde také sbírala podklady pro svou diplomovou práci na poděbradské VOŠ hotelnictví a turismu.

Oboustranné odezvy byly velmi pozitivní. Studenti byli velmi spokojeni jak se zajímavou pracovní náplní, tak i s přátelským přijetím v rodinách a víkendovými programy, které byly organizovány pro čtyřčlennou skupinu společně. Garantem projektu z holandské strany byl prof. Joost Hauer, který ve svém dopise uvedl, že je zřejmé, že všichni čtyři studenti nepřijeli do Holandska za zábavou a potěšením, ale že se snaží naučit mnoho o tamní kultuře a zemi. O svých zážitcích a zkušenostech ostatně hovoří i ve dvou článcích, zařazených do tohoto čísla GOOD NEWS.

Organizátoři ocenili aktivní přístup a iniciativu našich studentů při maximálním zájmu o poznání kultury, historie, životního a pracovního stylu v Holandsku, zejména v porovnání s předchozími zkušenostmi se studenty z jiných konců světa.

Na závěr pobytu našich studentů uspořádali členové RC Wijk dne 18. května společenský večer v Bowling Clubu. Na něj se přišli rozloučit všichni členové klubu s rodinami včetně dětí. Dostavili se též zá-

stupci firem a škol, u nichž studenti vykonávali svou praxi. A za českou stranu jsem se - tehdy jako sekretář jičínského klubu - přijel v doprovodu své ženy poděkovat i já a domluvit další pokračování spolupráce. Při té příležitosti jsme vzájemně konstatovali, že forma tříměsíční stáže ve skupině čtyř studentů se velmi osvědčila jak z hlediska možného zvládnutí studia v ČR, aniž by bylo nutné je přerušovat, tak i v rozsahu přípravy kvalitního „mimopracovního“ programu na straně organizátorů.

Následující sobotu jsme navštívili spolu se studenty a panem Hauerem, Joostem a prezidentem Martinem Bochovem distriktní konferenci distriktu 1570.

Předpokládáme, že tato akce založí novou tradici a upevní přátelství mezi oběma kluby i jejich členy a přeneseně i mezi oběma našimi distrikty.

*Jan Ritter
prezident RC Jičín 2001/02
(e-mail: jan.ritter@worldonline.cz)*

VEČEŘE S MINISTREM

U příležitosti zasedání smíšené česko-bavorské komise pro spolupráci navštívil koncem června Prahu bavorský zemský ministr pro evropské záležitosti pan Reinhold Bocklet. Rotary klub Praha pozval pana ministra a jeho doprovod na večeři, které se zúčastnili rovněž pracovníci českého ministerstva zahraničí.

Při večeři, která měla neformální charakter, seznámili pražští rotariáni bavorské návštěvnice s historií klubu i s jeho současnou činností, zejména s klubovými sociálními projekty. Podrobně bylo hovořeno také o dlouholetých přátelských vztazích klubu s RC Norimberk-Neumarkt.

Zajímavým tématem rozhovoru byla otázka jaderné energetiky. Pan ministr odmítá protesty rakouských ekologů proti jaderným elektrárnám a vyjádřil rovněž nesouhlas s názorem německých zelených na postupný útlum jaderných elektráren v Německu.

Podle jeho názoru je energie vyrobená v jaderných elektrárnách nejčistší a nejméně škodlivou formou energie, která má budoucnost jak v Německu, tak i v dalších evropských zemích včetně České republiky.

Setkání navázalo na několikaletou angažovanost Rotary klubu Praha v problematice vstupu České republiky do Evropské unie, která přispívá ke zviditelnění rotariánského hnutí ve veřejnosti a která je rovněž podporována ministerstvem zahraničí.

*Milan Roch, DGN,
RC Praha*

DESETILETÝ JUBILANT

V roce 2001 dovršuje svou desetiletou existenci řada českých či slovenských Rotary klubů: v některých městech byly kluby založeny zcela nově, mnohé z nich navázaly na daleko delší tradici: byly původně založeny dokonce již před II. světovou válkou, avšak jejich činnost byla v důsledku okupace Československa nacisty přerušena. Některé z nich sice svou činnost po válce obnovily, avšak jen na krátkou dobu dvou let, než další totalitní režim znovu znemožnil jejich další obecně prospěšnou činnost.

A právě mezi ně patří Rotary klub Plzeň, jehož první založení se datuje již v lednu 1927. Jeho aktivity byly obnoveny v letech 1947/48 - dokonce se postaral v roce 1948 o uspořádání první poválečné konference československého distriktu č. 66 za účasti tehdejšího ministra zahraničních věcí Jana Masaryka, čestného člena Rotary klubu Praha - avšak teprve po listopadu 1989 bylo možné s téměř padesátiletým odstupem znovu navázat v západočeské metropoli Plzni na dávnou rotariánskou tradici.

První rotariánské setkání se tedy uskutečnilo právě v den prvního výročí sametové revoluce - 17. listopadu 1990, kdy Prahu také poprvé navštívil americký prezident George Bush. Tehdy přijeli do Plzně společně s několika dalšími přáteli tehdejší prezidentů dvou rakouských Rotary klubů - z Lince dr. ing. Peter Morawek a z Grieskirchenu dr. Berthold Hanisch, aby skupině asi osmi svých přátel, které jsem pozval na víkendové setkání v Cizineckém domě plzeňské Škodovky, pověděli mnoho zajímavých informací o tom, v čem rotariánské aktivity spočívají. Na základě těchto velmi pozitivních podnětů také došlo k oficiálnímu znovuzaložení Rotary klubu Plzeň v lednu 1991. Brzy nato, 29. června 1991, převzal Rotary klub Plzeň oficiální Chartu Rotary International. Byl tak znovu začleněn do celosvětového společenství těch, kteří chtějí být dle svých možností a schopností prospěšní svým bližním.

Tuto významnou událost si připomněli plzeňští rotariáni u příležitosti jejího 10. výročí uspořádáním svého již IX. Inter-Country Meetingu, který pro-

běhl o weekendu 8. až 10. června letošního roku. S velkým potěšením jsme mezi našimi zahraničními hosty uvítali právě naše přátele nejbližší - především našeho „zakladatele“ z Lince - Petera Morawka s jeho milou paní Birgitt, stejně tak jako Aloyse Harpese s jeho paní, člena Rotary klubu Luxembourg, který nám tehdy, před 10 lety, velmi výrazně finančně pomohl úhradou vstupních příspěvků do rotariánského společenství. Přijeli se s námi potěšit i čtyři naši belgičtí přátelé - členové RC Amay-Villers-le-Temple. I ti byli před 10 lety mezi zahraničními účastníky předání Charty RI našemu klubu. Tehdy jsme byli překvapeni, že k nám přijeli hosté právě z Belgie. Dodatečně jsme zjistili, že tři z tehdejších a i současných členů jejich Rotary klubu byli v roce 1945 jako příslušníci belgického batalionu střelců příslušníky amerických jednotek, které pod velením slavného amerického generála Pattona osvobodily v pětáctřicátém už 6. května Plzeň. Skutečně zajímavé historické souvislosti!

Protože se naši milí zahraniční přátelé zúčastnili v uplynulých letech již několika našich Inter-Country Meetingů a měli tak už příležitost poznat nejvýznamnější pozoruhodnosti západních Čech (včetně Prahy, samozřejmě!), pozvali jsme je tentokrát na celodenní sobotní výlet do několika míst okresu Plzeň-sever, která ještě neznali, která si však zaslouží pozornosti všech, kteří mají zájem o kulturu a historii: navštívili jsme s nimi Rabštejn, označovaný často jako „nejmenší město Evropy“ (ale naši přátelé z Belgie nás ubezpečili, že také u nich „nejmenší město Evropy“ existuje), prohlédli si zajímavé interiéry zámku venkovské šlechty v Manětíně a po dobrém obědě v zámecké restauraci jsme se přesunuli na prohlídku barokního kláštera v Mariánské Týnici u Kralovic. Interiér tamního chrámu, v němž se již dokončují restaurátorské práce, překvapí ohromným prostorem až do klenby mohutné rekonstruované kupole. V prostorách samotného kláštera je dnes umístěna velmi zajímavá regionální expozice Západočeského muzea. A poslední návštěvu jsme v sobotu věnovali rozsáhlému baroknímu klášteru v Plasích, který je opět architektonickou kuriozitou: celý je postaven na 5100 dubových sloupech, zapuštěných do močálovitého terénu plaské doliny. V Plasích je ostatně - přímo naproti klášteru - také hrobka významné rakouské rodiny Metternichů.

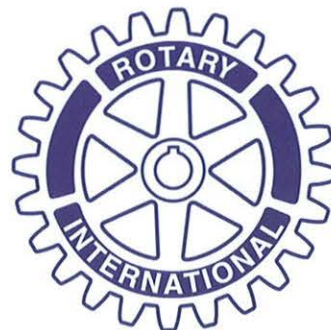
V sobotu večer se se svými zahraničními hosty setkali plzeňští rotariáni v hotelu CD na slavnostní přátelské večeři, aby si připomněli, čeho za uplynulých deset let tento Rotary klub dosáhl jak ve sféře sociální a humanitární, tak i ve prospěch mládeže a rozšíření jejich vzdělání a poznatků. Večerní program obohatil plzeňský folklorní soubor Jiskra se svým krátkým vystoupením, složeným z písní a muziky typického západočeského folklóru.

Hned v neděli ráno nás již belgičtí přátelé museli bohužel opustit, protože jeden z nich, Michel Gérard, ještě též večer odlétal z Lüttichu do Anglie, kde již skoro dva roky působí jako zvěrolékař. Přátele z Lucemburska a Rakouska jsme však pozvali ještě na krátkou, bohužel deštivou procházku po Mariánských Lázních a pak na návštěvu nově restaurovaného zámku Kynžvart, kde jsme si opět připomněli významnou osobnost kancléře Metternicha, jemuž zámek patřil. Svou architekturou, svou půvabnou polohou i krásnými interiéry a bohatými sbírkami si jistě zaslouží plnou pozornost všech návštěvníků. Jako významná historická památka je také zcela oprávněně pod ochranou UNESCO.

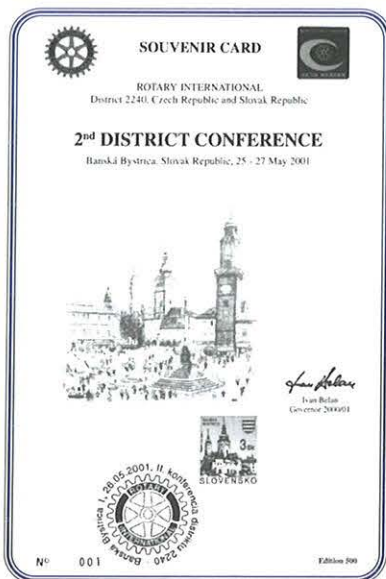
Na oběd na rozloučenou jsme naše hosty pozvali do výjimečné restaurace, kterou teprve nedávno otevřel známý pivovar v Chodové Plané ve skále hluboko pod zemí: nejen že jde o zajímavé prostředí, ale také se tam výborně vaří! Až tedy někdy pojedete do západních Čech, nezapomeňte na tento tip, kde se můžete dobře posilnit při svých prohlídkách zajímavostí západních Čech.

Potěšila nás slova Petera Morawka, zkušeného rotariána, když nám při rozloučení připomněl, že nezná žádný Rotary klub, který by během prvních deseti let své existence uspořádal pro své zahraniční přátele dokonce už devět úspěšných Inter-Country Meetingů. Jeho pochvala tak může být vhodnou inspirací k uspořádání alespoň toho desátého ...

*Dobroslav Zeman, PDG,
Rotary klub Plzeň*

MEMORABÍLIE DIŠTRIKTU RI 2240 Z II. DIŠTRIKTNEJ KONFERENCIE

Na II. konferencii dištriktu RI 2240 v Banskej Bystrici, ktorá sa konala v dňoch 25.-27. 05. 2001, boli uvedené dve rotariánske memorabílie, ktoré pripomínajú túto najvýznamnejšiu udalosť v rámci dištriktu v priebehu celého rotariánskeho roka.

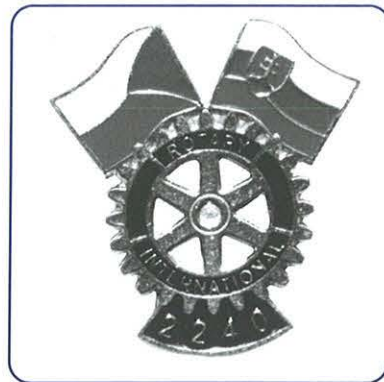
Za celých 76 rokov rotariánskeho života v našich krajinách sa takáto konfe-

rencia konala na Slovensku len druhýkrát. Pri tejto príležitosti bol vydaný pamätný filatelistický list, na ktorom je údaj o konaní II. dištriktnej konferencie dištriktu 2240 v Banskej Bystrici, logo Rotary International a svetového prezidenta RI 2000/2001 Franka Devlyna, dobová grafika banskobystrického námestia, slovenská poštová známka v hodnote 3 Sk s námetom toho istého priestoru v Banskej Bystrici. Z filatelistického hľadiska je na pamätnom liste najvýznamnejšia príležitostná poštová pečiatka, ktorá bola používaná na Pošte 1 v Banskej Bystrici počas konferencie.

Pamätných listov bolo vydaných 300 kusov a sú ešte k dispozícii á 100 Sk (80 Kč) záujemcom, ktorí si ich majú možnosť objednať priamo u PDG I. Belana.

Všetci registrovaní účastníci dostali vo svojich registračných materiáloch členský rotariánsky odznak dištriktu 2240. Odznak je vyobrazený na príľahlej fotografii: na obvode emblému RI sú štátne vlajky oboch republík nášho medzinárodného dištriktu a jeho číslo 2240.

Odznamy sú prvotriednej kvality, ktorú zaručuje výrobca - Mincovňa š.p. Kremnica a sú pozlátené 24 karátovým zlatom. Žiadam všetky kluby, aby si pripravili hromadné objednávky pre svojich členov a odoslali ich na adresu PDG Ivana Belana. Odznaky sú v cene 120 Sk (100 Kč) za kus a budú podľa objednávok pripravené na prevzatie zástupcami klubov v Prahe dňa 27. 09. 2001 pri príležitosti návštevy svetového prezidenta RI R. Kinga. Upozorňujem kluby, aby si objednávky pripravili aj s klubovou rezervou

(najmä pre potreby mladých ľudí, vysielaných klubom do zahraničia), aby bol celý náklad 2000 kusov čím skôr zaplatený na účty, z ktorých boli zálohovo uhradené výrobné náklady.

Verím, že aj tieto memorabílie budú dobrou a trvalou spomienkou a pamiatkou na úspešnú II. konferenciu dištriktu 2240, ktorá bola zároveň druhou dištriktovou konferenciou RI v celej histórii nášho Rotary a po 63. rokoch sa konala opäť na Slovensku.

*Ivan Belan, PDG,
RC Banská Bystrica*

PAMĚTNÍ MEDAILE ROTARY

Rotary kluby v Pardubicích a Hradci Králové si letos na podzim pripomenou kulaté 75. výročí svého společného vzniku. K této příležitosti je v kremnické mincovně dokončována ražba pamětní bronzové medaile podle návrhu akademického sochaře Michala Vitanovského. Na averzu medaile je portrét zakladatele Rotary Paula P. Harrise (bylo použito modelu, podle něhož byla ražena medaile u příležitosti slavnostní inaugurace našeho dištriktu 2240 v červnu 1999), na reverzní straně jsou hradecké a pardubické dominanty - Bílá věž a Zelená brána s uvedením příslušných letopočtů.

Ražba bude provedena v počtu 180

kusů, které si rozdělí oba kluby pro svoji potřebu. Tato medaile nebude ve volném prodeji.

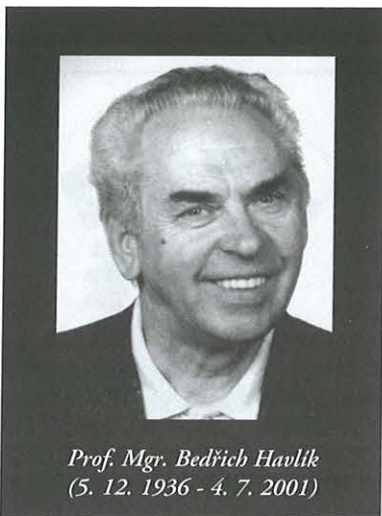
Naopak jsou stále všem klubům k dispozici medaile ke vzniku dištriktu 2240. Velmi výhodně se využívají nejen v Rotary klubu Pardubice, ale zejména na úrovni vedení dištriktu jako důstojný dar při setkáních

s významnými osobnostmi nebo při návštěvách přátel ze zahraničí, případně jako pozornost při zahraničních cestách našich členů.

Výtvarné řešení této medaile znovu připomínáme přiloženou fotografií. Je z patinovaného bronzu o průměru 60 mm. Její cena včetně etuje činí 450 Kč. Objednat ji můžete na níže uvedené adrese nebo telefonicky na tel.č. 040 / 66 15 231.

*Pavel Lejbanec (RC Pardubice)
obchod klenoty a hodinami
vřída Míru 65. 530 902 Pardubice*

Odešel vzácný člověk

Prof. Mgr. Bedřich Havlík
(5. 12. 1936 - 4. 7. 2001)

V plném rozmachu umělecké i pedagogické činnosti a uprostřed obětavé, plodné a úspěšné práce na poli veřejném ve středu 4. července 2001 ve věku 65 let náhle zemřel Prof. Mgr. Bedřich Havlík, prezident Rotary klubu Brno.

Byl zakládajícím členem klubu (1990), který pomáhal nejen vybudovat, ale ve kterém svou nezapomenutelnou osobností zanechal hlubokou stopu přátelství, lidskosti a nezištné pomoci. Získal si úctu a obdiv všech rotariánů nejen pro své lidské vlastnosti, ale též pro své umělecké výkony a dar o hudbě a jejích protagonistech poutavě vyprávět. Ať sám nebo spolu s Moravským kvartetem obohacoval rotariánské akce koncerty s neopakovatelnou atmosférou a zážitky.

Bylo tedy zcela přirozené, že se stal prezidentem RC Brno na období 2001/2002. Osud však mu nedopřál, aby naplnil předsevzetí a plány, se kterými nás na prvním meetingu svého funkčního období seznámil.

Náš přítel Bedřich Havlík se narodil 5. prosince 1936 v Horce nad Moravou. Vystudoval hru na violoncello na brněnské konzervatoři u prof. Švandy a na Akademii múzických umění v Praze u prof. K. P. Sádla. V roce 1964 nastoupil do Státní filharmonie Brno jako zástupce koncertního mistra. Zároveň obnovil činnost svého někdejšího konzervatorního kvarteta, které se pak jako Moravské kvarteto stalo jeho hlavním uměleckým působištěm s pozoruhodným mezinárodním dosahem. Jeho sólistická činnost dala podnět ke vzniku mnoha nových skladeb.

Vyučovat začal na brněnské konzervatoři v roce

1969 a jako respektovaná pedagogická osobnost pokračoval od roku 1979 na Janáčkově akademii múzických umění. V roce 1991 byl jmenován docentem a v roce 1996 profesorem. V letech 1991 - 1997 byl proděkanem Hudební fakulty a v letech 1997 - 2000 prorektorem Janáčkovy akademie múzických umění. Desítky jeho absolventů působí - sólisticky i v souborech - po celé Evropě.

Brněnský hudební život významně ovlivňoval také jako předseda Rady Státní filharmonie Brno, předseda správní rady Českého filharmonického sboru, jako člen direktoria Mezinárodního hudebního festivalu Brno a člen správní rady Editio Janáček.

Zemřel s violoncellem v rukou po úspěšném vystoupení na koncertě pedagogů Hudební fakulty Janáčkovy Akademie múzických umění.

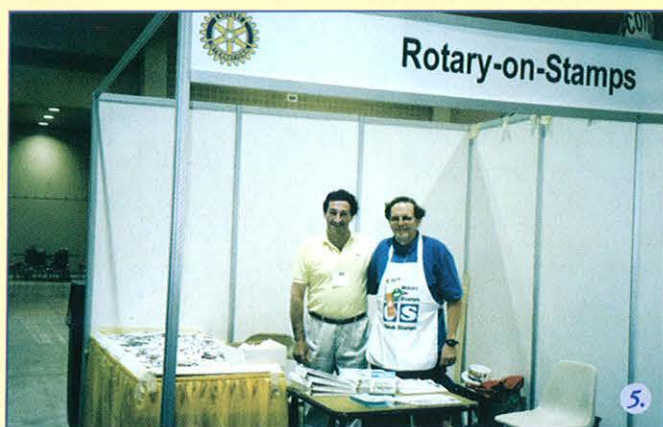
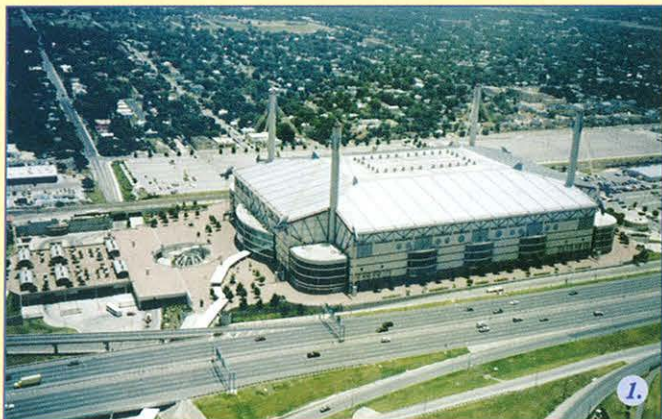
*Čest jeho památce
Rotary klub Brno*

POZVÁNKA NA KONCERT

Rotary klub Olomouc ve spolupráci s vedením distriktu 2240 a s bavorským distriktem 1840 pořádá v pondělí dne 1. 10. 2001 v 19 hodin v chrámu P. Marie Sněžné v Olomouci benefiční koncert, na kterém vystoupí třicetiletý orchestr a šedesátiletý sbor kláštera Andechs u Mnichova za řízení A.L.Pfella. Na programu koncertu je skladba Josefa Haydna Vzkříšení. Rotariáni a jejich hudbymilovní přátelé jsou srdečně zváni.

Redakční rada:	Dobroslav Zeman, PDG (předseda), Ivan Belan, DG, Alexander Brányik, Jan Hladký, Nataša Krempová, Robert Matějovič, Martin Petiška, Milan Roch, Andrea Vernerová - ve spolupráci se všemi RC a RTC, které poskytly své podklady
Kontaktní adresa:	Vydavatelství Dům, s r. o., V Háji 15, 170 00 Praha 7, e-mail: ada99@mbox.vol.cz
Layout a grafické zpracování:	Štěpán Bako
Polygrafické zpracování a tisk:	XENT s. r. o., Praha
Příjem inzerce:	02/83 87 08 92, e-mail: vydavatelstvi@post.cz
Náklad:	2 100 výtisků - zájmový náklad
Vydal:	Rotary distrikt 2240 v červnu 2001 ve spolupráci s Vydavatelstvím Dům, s. r. o. Praha NEPRODEJNÉ

Miestom konania Svetového kongresu RI bolo v roku 2001 San Antonio

1. Športová hala Alamodome - miesto konania plenárnych zhromaždení Svetového kongresu RI v San Antoniu, Texas, USA
2. Nastupujúci prezident RI Richard D. King predstavil tím svojich riaditeľov - v popredí náš dobrý priateľ Peter Krön, riaditeľ RI pre 2001/03 ako predstaviteľ zóny č.14
3. Richard D. King, prezident RI pro 2001/02, bude naším hosťom v septembri 2001 v Prahe
4. Neočakávané stretnutie s dobrými priateľmi - Tiborom a Val Gregerovcami z Toronta, Kanada
5. Guvernér nášho distriktu 2240 Ivan Belan navštívil filatelistický stánek Rotary v House of Friendship

Podrobnejšie informácie o Svetovom kongresu Rotary International nájdete v článku ROTARY FIESTA SAN ANTONIO od Ivana Belana, PDG, na str. 8

Jednou tohle všechno bude Tvoje.

Skvělé. Ale kde jsou Mattonky?

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI. SVÝM STYLEM, SVOU VÝJIMEČNOU CHUTÍ, KTERÁ HASÍ ŽÍZEŇ. SVÝM BOHATÝM SOUBOREM MIKRO A MAKROPRVKŮ VITACTIVE®, NEZBYTNÝM PRO SPRÁVNÉ FUNGOVÁNÍ LIDSKÉHO TĚLA. ŽÍT LÉPE JE VĚCÍ VÝBĚRU. KDO CHCE MAXIMUM, VOLÍ MATTONI. MATTONI - VYBRANÁ ZNAČKA ČESKÉ BARMANSKÉ ASOCIACE.

KDE TO ŽIJE, TAM JE MATTONI.....

VIS NATURAE